

Alternatieve tip voor jongeren: consumeer verschillende seksualiteiten niet, maar cultiveer ze!

La Danse - Charles Samuel (1862 - 1935), Ecole belge 1913, ivoor

Aangekocht 2020 bij Janssens van der Maelen, Brussel

Hoe zou het zijn om te streven naar zo'n harmonie en zo'n vaardigheid voor het huwelijk? En wie van de "oudjes" zegt dat het niet kan, zegt alleen maar dat het bij hemzelf niet kan - al mogen we aannemen dat hij het in een tijd dat hij nog "onschuldig" was, d.w.z. nog geen seks had gehad, niet eens geprobeerd heeft. Dus beste jonge lezers: laat je niet afschrikken door zulke betweters! Natuurlijk moet je dit eerst met je vrienden bespreken en goed luisteren naar wat zij werkelijk denken! Het overwinnen van schaamte kan dus zeer moreel zijn!

Beste lezer, ik ben geïnteresseerd in een echt begrijpelijk alternatief voor ons gebruikelijke christelijke geloof, dat naar mijn ervaring vandaag de dag een goede kans maakt.

Het zou het beste zijn om te beginnen met twee voorwoorden: Voorwoord 1 als mens en Voorwoord 2 als godsdienstleraar.

Voorwoord 1: In de laatste dagen van de zomer 2022, toen ik - zoals gewoonlijk - op "mijn stukje strand" tussen Bias-Lespecier en het strand van "Mimizan" (zuidwest Frankrijk) was en een kleine strandwandeling wilde maken (zonder "badkleding" natuurlijk, want het prachtige strand is meestal verlaten), er was een gezin met twee jonge meisjes (ik denk ongeveer 11 en 7), die ook naakt aan het "ravotten" waren tussen de ouders (die echter nauwelijks te zien waren, omdat ze duidelijk sliepen, maar "in hun gewone zwemkleding") en de oceaan. Op de heenweg liet ik ze links liggen. Maar op de terugweg dacht ik dat ik zonder grote boog tussen de meisjes en het water door kon, omdat de meisjes "zo'n openheid" blijkbaar kennen en er dus geen problemen mee hebben, en ze waren ook vrij ver weg. En dus toen ik in de buurt kwam, stormde de jongste bijna op me af, om vervolgens op een "platgetreden pad" relatief dicht bij me af te slaan. En de oudste stond een beetje apart en keek toe, maar ook in "volle vrouwelijkheid". Ik vermoed dat ik voor de meisjes één van hen was en dat ze zich gedroegen volgens het motto van "kinderlijke rechtvaardigheid" en ook met elkaar hadden afgesproken: "Als hij er geen problemen mee heeft dat wij naar hem kijken, hebben wij er geen problemen mee dat hij naar ons kijkt!"

Op de een of andere manier was dit natuurlijk een prachtige ervaring voor mij (ik ben tenslotte 80 jaar oud) en ik vertelde een vriend, een voormalig protestants predikant, erover - en hij zei dat het jammer is dat meisjes deze natuurlijkheid en openheid waarschijnlijk vrij snel verliezen.

Ik probeer nu een concept te ontwerpen

en te verspreiden zodat deze natuurlijkheid en openheid behouden blijft, niet in de laatste plaats omdat het iets te maken heeft met echt mooi zijn als mens.

De twee jonge meisjes hebben nu immers twee (ik bedoel zeer positieve)

ervaringen opgedaan: als zij een naakte man zien, worden zij niet blind of overkomt hen iets anders ergs, en als een naakte man hen zelf naakt ziet, bijt hij hen niet en doet hij hen niets anders ergs. Ze weten nu dat alle angstzaaijerij over naaktheid grotendeels onzin is. Om jongeren een werkelijk positieve levenshouding te laten ontwikkelen, hebben ze natuurlijk nog wel een bijbehorende pedagogie nodig. En daar gaat het mij om, zie de laatste pagina's van deze tekst. En ik denk wel dat ik geen pedofiel ben en dat de meisjes geen gerontofielen zijn (d.w.z. dat ze van "oude mensen" willen houden), maar dat ze gewoon van nature nieuwsgierig zijn naar gezondheid en dus uit een natuurlijke drang de cultureel geconditioneerde vijandigheid tegenover het lichaam willen overwinnen (net als ik) en helemaal niet "meer" willen.

En als ik het me nauwkeuriger herinner: toen ik op het duin aankwam en de meisjes voor het eerst zag, renden ze rond, toen ik me een weg om hen heen baande, renden ze ook nog steeds - en toen ik misschien een uur later terugkwam van mijn strandwandeling, renden ze nog steeds. Het lijkt erop dat het overwinnen van lichaamsvijandigheid hun bewegingsdrang of zelfs hun vitaliteit buitengewoon heeft aangewakkerd. Het overwinnen van schaamte gaat dus niet alleen over een vreugde om het afzien van instinct, maar over een intensivering van het mens-zijn bij uitstek.

Wat ik hier meemaakte is zeker ook een filosofisch probleem van wereld-kennis in het algemeen: als ik me zoals gewoonlijk "met zwembroek" had gedragen, hadden de meisjes dat natuurlijk van een afstand gezien - en zich dienovereenkomstig gedragen en ook "bedekt". En toen ik dichterbij kwam, zou ik de indruk hebben gekregen dat zij "zo" zijn, zelfs op een eenzaam strand, omdat deze "typische schaamte" deel uitmaakt van ons mens-zijn. De werkelijkheid is echter dat ik dan alleen in hen zou hebben gezien wat ik zelf ben - ik zou de objectieve werkelijkheid niet hebben gezien. En dus zou ik niet de kansen hebben gezien van een meer levensechte morele pedagogie en tenslotte de pedagogie van een geloofsconcept volgens de echte Jezus.

En na verschillende gesprekken, vooral met vrienden, over deze "ontmoeting" moet ik iets rechtzetten. Sommige vrienden zeiden onmiddellijk dat de meisjes ook wilden "aanraken" en "aangeraakt worden" omdat, zoals we weten, als je naakt wilt, "je zeker meer wilt". Ik ben het hier sterk mee oneens! Hier is duidelijk sprake van een groot en fataal misverstand: de meisjes wilden zich gewoon niet schamen voor hun vrouwelijkheid en die moeten verbergen, ze wilden voor één keer trots zijn op hun vrouwelijkheid, ze wilden gewoon "zien en laten zien", ze wilden mens zijn - en niets meer! En met een verstandige morele pedagogie zou dat zo blijven - en nog lang, ik bedoel zelfs tot het huwelijk!

M.P.

Het boekje (48 p.) is ook op internet te vinden op www.michael-preuschhoff.de of <https://basisreli.lima-city.de/krum-lin-nied.pdf>. Aug. 2023

Voorwoord 2: Na een les kwam een leerlinge eens naar me toe en zei weemoedig dat ik groot gelijk had met mijn houding dat seks in het huwelijk thuishoorde en dat het orgasme zo belangrijk was. Helaas had ze het anders gedaan omdat ze niet beter had geweten, en daar zou ze heel boos over zijn, het was gewoon de verkeerde geweest. Ik verstrengelde de wijs- en middelvinger van mijn twee handen, keek er even naar en vroeg of "dat" het ook niet gedaan zou hebben. Zij antwoordde: "Natuurlijk, maar dat zegt niemand...". Dus nu zeg ik het voor anderen die het vanaf het begin beter willen doen - en zo duidelijk mogelijk!

Allereerst wil ik erop wijzen dat ik tot sommige benaderingen bij toeval of door een zekere nonchalance van mijn kant ben gekomen; ik denk hierbij aan het gesprek met de moeder op bladzijde 22 - of ook aan het gesprek met de leerling waarover ik zojuist heb verteld. Op school durfde ik dergelijke aanbevelingen niet echt openlijk te doen door mijn vingers in elkaar te slaan, en ik vond het ook niet nodig. Maar na mijn actieve tijd als onderwijzeres ontstonden er gesprekken met meisjes of zelfs jonge vrouwen over hoe zij het goed konden doen, waar ik het met mijn vingers deed. Een eerste gesprek in die zin had ik een paar jaar geleden met een studente die ik tijdens een reis naar Marokko met een voor de hand liggende medestudente in Fez op een bankje in het park bij de universiteit zag zitten. Op de een of andere manier kriebelde het bij mij om de twee te benaderen en te zeggen dat ik in Duitsland katholieke godsdienstlerares was geweest en dat mijn meest geïnteresseerde studenten Marokkaanse meisjes waren geweest (dat waren ze echt), en of ik met haar kon praten over wat deze studenten interesseerde. Natuurlijk wilde degene met de hijab het weten! Dus, onder het motto dat we elkaar toch niet kennen en dat we elkaar nooit meer zouden zien, vertelde ik haar vrijuit over mijn idee dat het deze Jezus helemaal niet om religie ging, maar dat hij had gemerkt hoe vrouwen werden gechanteerd tot prostitutie met de tweegraads procedure en hoe hij daar verandering in wilde brengen door dat publiekelijk uit te dragen - en hoe hij daarvoor vervolgens werd vermoord door gerechtelijke moord. Uiteindelijk maakten zijn tegenstanders er een religie van om de werkelijke inzet van Jezus te verhullen. En ook vandaag zou er geen belangstelling zijn voor de werkelijke moraal van met name jonge meisjes, alleen zouden de dingen nu anders zijn dan toen. Ze zouden dus alleen een pseudo-moraal van schaamte te horen krijgen, maar van daaruit zouden zich hoogstens zinloze angsten vormen, ik zou bijvoorbeeld nooit hebben meegemaakt dat meisjes seks gingen hebben omdat ze zich vermaakten met naaktheid op een mooi strand (waar zoiets gebruikelijk is). Met het juiste bewustzijn is zelfs naaktheid geen probleem - en bovenal kunnen ze zelfs met huidcontact en zonder penetratie ontdekken welke man voor hen geschikt is! Voor de ervaring van het orgasme, waar het om gaat, zijn alleen lichte aanrakingen nodig - als het de juiste partner is, is penetratie niet nodig. Maar, zei ik, iedereen moet het weten en

willen... En ik zie nog hoe haar ogen helderder en helderder werden - ja, dat was duidelijk waar ze van droomde, op de een of andere manier had ik iets in haar ziel geraakt... En een moslimvrouw met een hijab, dat wil zeggen, met deze hoofdbedekking die alleen het gezicht bloot laat! Als dat niets is!

Een soortgelijke ervaring had ik met een jonge vrouwelijke serveerster in een klein pension op Bali, met wie ik in gesprek raakte toen ze me het ontbijt bracht - en ook met zulke stralende ogen!

Tenslotte was ik bijzonder onder de indruk van het gesprek dat ik had met een Noord-Duitse middelbare scholiere op wereldreis, die ik ontmoette tijdens een bezoek aan de catacomben met de beenderen van de lang geleden gestorven Franciscaner broeders onder de Franciscaner kerk in Lima (Peru). Toen ik haar - we waren allang terug in de frisse lucht - vertelde over de orgasme-test en mijn vingers in elkaar verstrengelde, besepte ik dat dit induiste tegen haar moraal, die zij kennelijk wilde naleven. Toen zei ik: "Ja, wie alles verbiedt, bereikt uiteindelijk alleen dat alles gedaan wordt ...". En in een fractie van een seconde, bij wijze van spreken, lichtte haar gezicht op en begonnen haar ogen te stralen en had ik haar duidelijk voor me "gewonnen" - ze ging onmiddellijk mee op een stadswandeling, waarvoor ik haar had uitgenodigd, omdat we dan net zo goed konden praten en tegelijkertijd iets van Lima konden zien.

Natuurlijk dacht ik erover na waarom deze drie meisjes (voor mij waren het meisjes die duidelijk nog geen "mannelijke ervaring" hadden) zo euforisch leken door mijn ideeën. Ik herinner me een andere leerlinge die eens na een les naar me toe kwam en me vertelde over haar aanstaande bezoek aan de gynaecoloog. Eerst begreep ik niet wat ze wilde, maar toen ik doorvroeg, kwam ik erachter dat ze gewoon "het" achter de rug wilde hebben en nu iemand had gevonden "voor het" en alles goed wilde doen - zoals ik nu weet. Maar in die tijd ontbrak mij gewoon de verbeelding dat dat de reden kon zijn om seks te gaan hebben. In ieder geval is mijn indruk - achteraf gezien - dat het meisje echt in nood was, althans ze maakte op mij helemaal geen gelukkige indruk. En nu beseft ik dat de drie meisjes zo euforisch leken omdat zij ook in een dergelijke of soortgelijke nood verkeerden, waarvan ik hen nu had bevrijd als van een last door het idee van een alternatief. Natuurlijk weet ik niet of ik hier een fundamenteel effect had.

In ieder geval heb ik waarschijnlijk een concept van hoge moraal getroffen dat ook bij jongeren in onze tijd zou moeten aanslaan, en dat ik ook kan veralgemenen, vooral omdat de meisjes uit verschillende culturen kwamen. Als het gaat om seksuele moraal kun je dus niet altijd alleen maar ergens tegen zijn, je moet in de eerste plaats ergens voor zijn, en daarvoor moet je jongeren, en vooral meisjes, tips geven hoe ze van meet af aan met plezier en verstand een hoge moraal kunnen beleven! Dat is wat ik nu vanaf pagina 8 heb geprobeerd te doen.

Allereerst iets heel algemeen: ons onderwerp gaat over een menselijk probleem dat altijd en overal heeft bestaan. En de eersten die een oplossing zochten die aanvaardbaar is in onze betekenis, waren waarschijnlijk de oorspronkelijke Joden.

De oorspronkelijke Joodse religie was eigenlijk geen religie zoals wij die vandaag de dag begrijpen, maar een zeer verlichte en humane levenshouding, zelfs in onze moderne betekenis. Het werd pas een typische religie toen die levenshouding werd vergeten of zelfs onderdrukt, vermoedelijk omdat degenen die het al snel voor het zeggen hadden zo meer voordelen hadden (zoals in alle religies op een gegeven moment gebeurt). In ieder geval is de oorspronkelijke joodse religie (of levenshouding) de enige religie (om hier toch maar de term "religie" te gebruiken):

- die gaat over echte monogamie. Bedoeld wordt de monogamie die niet gedwongen wordt, maar die geheel vrijwillig en met vreugde plaatsvindt en wordt nagestreefd, en die ook niet pas na het huwelijk wordt beleefd, maar de monogamie die ook echt is, namelijk dat er in het hele leven slechts één seksuele partner is (behalve in het geval van weduwschap). Dit betekent dus dat het niet alleen gaat om het leven in deze monogamie, maar ook al om de voorbereiding door afstand te doen van driften vóór het huwelijk. Het moet dus mogelijk zijn de moraal van de monogamie zo aantrekkelijk te maken dat zij ook voor jonge mensen wenselijk is.
- En als deze monogamie werkelijk universeel wordt beleefd, dan wordt ook het visioen van een harmonie van mensen zonder angsten en in onbewolkte menselijkheid gerealiseerd, geconcretiseerd door de paradijselijke utopie van de naaktheid. Het paradijsverhaal in de Bijbel kan nooit worden beschouwd als een historische gebeurtenis (evenmin als andere vroege verhalen zoals het scheppingsverhaal). Het werd zeker nooit gezien als "letterlijk" door de auteurs die het misschien 3000 jaar geleden schreven, zoals het ons werd geleerd in de godsdienstlessen van onze kinderen en zoals sommige sekten het vandaag de dag nog steeds zien en onderwijzen. Het is veeleer een verhaal tegen prostitutie in vruchtbaarheidscultussen ter ere van welke godheden ook gangbaar waren in de tijd dat het verhaal werd geschreven - zo'n vruchtbaarheidsgodheid zit dus achter de slang. Natuurlijk betekent "verering" via geslachtsgemeenschap ook een schending van de utopie van ware monogamie, en het gevolg daarvan is "schaamte voor het verbergen van lichaamsdelen" (afgekort KTVS). Dit betekent ook dat het Adam en Eva verhaal zegt dat deze schaamte overbodig zal worden zodra de utopie van ware monogamie gerealiseerd is.

Het geloof in God is van secundair belang. Want een god werd in principe alleen geconstrueerd om voor het eigen volk een autoriteit te hebben achter het idee van monogamie en, tenslotte, om een argument te hebben tegen de andere goden die deze kleine mensencultussen voor

hun verering moesten zijn. Meer hierover in de aantekeningen van p. 32.

- De joodse godsdienst is vooral de enige godsdienst waarin de vrouw ook het recht heeft om een orgasme te beleven. Voor een echte monogamie is het natuurlijk belangrijk dat de vrouw ook op seksueel gebied tot haar vervulling komt, dat wil zeggen dat zij ook een orgasme ervaart. Dit betekent niet een orgasme, zoals de psycholoog Wilhelm Reich het ziet, dat met allerlei technische trucs kan worden bereikt, maar eerder een orgasme dat bijna spontaan ontstaat uit de harmonie of ook uit de affiniteit van de zielen van twee mensen, d.w.z. alleen bij de lichtste aanrakingen en vooral zonder penetratie, in principe zelfs volledig gekleed. (Noot: Dit orgasme zou ook vandaag de dag eerst een doel moeten zijn, want volgens informatie in de krant DIE WELT beleeft minstens tweederde van alle vrouwen in hun hele leven nooit een echt orgasme. Ter informatie: Het echte orgasme heeft niets te maken met dat gekreun en geschreeuw dat we soms kennen uit pornofilms, maar is nog het meest te vergelijken met een aardbeving of zelfs een niesbui).

Als dit niet een fantastische religie is die destijds is bedacht tegen onmenselijke religies en die vandaag de dag zou hebben wat nodig is om alle andere religies te overwinnen, die uiteindelijk vaak genoeg slechts cultiveringen zijn van geleiden trauma's gekoppeld aan folklore en bijgeloof (waar dan nog de zakelijke belangen en machtsstructuren van de respectievelijke religies en de behoefte aan onderscheid van anderen bij komen)! Ik heb echter de indruk dat zelfs Joden hier meestal geen idee van hebben.

Het probleem in de tijd van Jezus was dat deze Joodse "oorspronkelijke religie" in zijn tijd kennelijk al was "begraven" of althans grotendeels vergeten, zodat niemand van de toenmalige autoriteiten zich er nog om bekommerde. De Joodse religie was grotendeels bevroren in cultus - en seksueel misbruik was bijna de norm geworden. Dus deze huizenbouwer of aannemer Jezus (voor "aannemer" zie "Jezus ideologie") moet dit zijn tegengekomen en een flagrante discrepantie hebben gezien tussen de claim en de werkelijkheid van de Joodse religie en heeft geprobeerd de Joodse "oorspronkelijke religie" weer tot leven te wekken. Hij moet zeer goed ontvangen zijn door zijn normale medemensen, maar er moeten velen in de gevestigde orde van deze religie zijn geweest die hier absoluut geen belang bij hadden.

In ieder geval heb ik, met mijn kennis als theoloog en na 30 jaar beroepservaring als leraar, geprobeerd de idealen van de oude Joodse utopie in dit werk hier te combineren tot een positief concept, zodat ze toegankelijk zijn voor jongeren. Want jongeren hebben nog steeds idealen van zo'n utopie en zouden die willen beleven als ze maar wisten hoe.

En ik geloof niet dat ik het hier zo slecht doe. Maar helaas was alles niet echt volledig ontwikkeld toen ik leraar was.

Dus hier is hoe het zich vertaalt in de praktijk van vandaag: echt geëmancipeerde meisjes slagen er ook in om jongens te motiveren om de platte consumptie van seksualiteit te overwinnen en mee te doen aan de cultivatie! Laten we luisteren naar "zo'n geëmancipeerd meisje":

"Zijn we niet een leugenachtige samenleving als het gaat om seksuele moraal? Naaktheid in het openbaar wordt afgekeurd, is zelfs strafbaar, maar dit alles kan volkomen onschuldig plezier zijn en een teken van echte emancipatie als je het goed doet! Maar seks met verschillende partners wordt geaccepteerd, het wordt beschouwd als normaal en een teken van emancipatie, we krijgen er zelfs instructies voor op school! Toch brengt het vaak genoeg dodelijk ongelukkige relaties en dan vaak ook nog levenslange trauma's met zich mee, en meisjes die alles geloven en zich ertoe laten verleiden worden uitgelachen - je hoeft maar te googlen op "blonde grappen". Het zogenaamde bewijs van liefde is voor mij ook uit den boze, het is allemaal maar een teken van domheid. Ook al zeggen velen dat "dat", dus penetratie zonder huwelijk of zelfs zonder huwelijksakte, iets is wat vrouwen achter zich moeten hebben als teken van hun volwassenheid en volwassenheid - ik hoef niets achter me te hebben, dat heb ik echt niet nodig, en ik ben ook niet geil. En trouwens, zoek maar eens "veiling" en "maagdelijkheid" op op google en kijk voor welke prijzen sommige meisjes hun maagdelijkheid aanbieden op internet, dus wat het waard is! En de meeste meisjes gooien zoiets kostbaars weg als een vies vod. Maar met of zonder geld is voor mij uitgesloten, ik ben geen naïeve en domme slet etc. die zich allerlei onzin laat aanpraten, zoals dat seks met een ander of met iemand anders dan de juiste echtgenoot een teken van bijzondere verlichting en emancipatie is. En ik heb ook geen slavenmentaliteit! In de tijd van de slavernij werden vrouwelijke slavinnen door hun eigenaren altijd gebruikt als seksslaven, en als hun jeugdige charme op een gegeven moment voorbij was, werden ze samengevoegd met mannelijke slaven om de eigenaren te voorzien van slavenkinderen als vruchtbare machines. Dus wat talloze vrouwen en meisjes in vroegere tijden gedwongen werden als slaven te doen, doen meisjes tegenwoordig vrijwillig precies hetzelfde, er lijkt iets van een slavenmentaliteit in hen te zitten. Maar niet in mij! Want voor mij is het allemaal misbruik van seksualiteit, vroeger sprak men over zonde, maar dat woord is tegenwoordig uit de mode geraakt. Voor mij is deze seks zonder huwelijk in ieder geval meer typerend voor een slaaf. Eigenlijk is wat ik hier zeg ook duidelijk voor mijn vrienden, maar waarom beginnen ze toch aan seks? Wie heeft hen zo gemanipuleerd dat ze zich niets lijken aan te trekken van hun eer, hun waardigheid en hun niveau?

In ieder geval wil ik een echt huwelijk en een echte liefde in mijn leven. Ik laat me leiden door de natuur, en omdat de natuur het zo geregeld heeft dat uit penetratie kinderen kunnen 'ontstaan', hoort voor mij penetratie thuis in het huwelijk. Overigens zei de Spaanse filosoof Ortega y Gasset dat seksuele om-

gang met de achtergrond van echte liefde bijzonder bevredigend is als deze zich mag of zelfs moet "materialiseren" in een kind. En als er dan toch seks moet zijn, dan wil ik geen konijnengehuil, maar een echt feest!

Helemaal niets doen en vooral afwijzend staan tegenover alles wat met seksualiteit te maken heeft, is echter gewoon onrealistisch en dat kan helemaal niet! Want wie eerst tegen alles is, wordt op een dag overvallen door de werkelijkheid en doet uiteindelijk alles. Ik wil gewoon een verstandige middenweg: Niet om het geslachtsverschil te onderdrukken, maar om het te cultiveren. Ik sta dus best open voor bijvoorbeeld paradijselijk naakt - ook en vooral in aanwezigheid van echt morele mannen, waar dit dus mogelijk is en niet verkeerd begrepen wordt. Want onze gebruikelijke angst voor naaktheid (d.w.z. KTVS) is immers slechts een indicatie van onze onzekerheid op het gebied van de seksuele moraal, staat normaliteit tussen de seksen in de weg en helpt in het geheel niet bij echte moraal en is als typische irrationele angst slechts een instrument van overheersing (vooral van religies!) en een typische beschadiging van de beschaving die echte emancipatie in de weg staat. Bovendien is het ook een teken van geestesziekte. Wat zou ik bijvoorbeeld graag deelnemen aan zo'n naakte fietsdag, als die ergens voor mij toegankelijk zou zijn (<https://basisreli.li-ma-city.de/radler/radlerinnen.htm>). Dat is toch een teken van geslaagde emancipatie! Je moet natuurlijk wel zorgen dat je niet verkeerd begrepen wordt, dat hoort bij emancipatie. En ik zou zelfs van tevoren oefenen in handsfree rijden, zodat ik tenminste af en toe mijn armen omhoog kon steken en mijn vingers kon spreiden om het V-teken tegen de bourgeoisie te maken, het overwinningsteken! Natuurlijk moet je over dit alles kunnen praten en ik denk dat ik kan praten omdat ik gewoon goede argumenten heb. En als je hier niet zinnig kunt praten, fuck you!

Maar dat is niet alles! Ik weet ook dat tweederde van alle vrouwen nooit in hun leven een echt orgasme beleven - en ik wil niet een van diegenen zijn in wie de man gewoon zijn lul steekt en hem er dan weer uittrekt als in een slaaf en ik krijg er niets van mee en voel alleen maar verveling of zelfs tegenzin. Ik wil dus een orgasme ervaren en niet met zomaar een man en soms met verstoppertje en vreemdgaan en liegen en huichelen, maar met mijn man en wanneer we er allebei zin in hebben! Ja, wat brandt er van binnen als je echt verliefd bent? Niets brandt "van binnen", alles wat brandt is alleen de buitenkant. Dus van binnen is in geen geval sprake, dat heeft tijd tot het huwelijk! En ik weet ook dat de orgastische ervaring alleen mogelijk is met de aanraking van de buitenkant en zonder penetratie, dus ook zonder betasten en alleen met licht huidcontact, gewoon door me heel comfortabel te voelen bij een man zonder angst, poedelnaakt, en door me echt te laten vallen bij hem. De natuur heeft ons meisjes zelfs de grote kans gegeven om te testen zonder penetratie: Want alle zenuwcellen die verantwoordelijk zijn voor het orgasme bij vrouwen bevinden zich sowieso aan het oppervlak van hun geslachtsdelen, waardoor penetratie voor hen helemaal niet nodig is om het te testen. Wat zonder penetratie niet gebeurt, gebeurt ook niet met penetratie.

Bovendien zijn vrouwen, vooral de eerste keer, erg bang of wat ze doen zonder huwelijk wel goed is. Ik heb ook gehoord dat een kwart van alle meisjes de eerste keer zulke slechte ervaringen heeft dat ze seks zat zijn. En deze angst verhindert vrouwen om echt ontspannen te zijn, wat een absolute voorwaarde is voor de ervaring van het orgasme. Angst is gewoon dodelijk voor het orgasme! Velen lopen met zo'n gemiste "eerste keer" ook een trauma op, waar ze in hun leven nooit meer echt vanaf komen. De enigen die hiervan profiteren zijn de gebruikelijke religies met hun beloften van troost en vergeving, waarvoor ze genoeg kerkbelasting ontvangen, en de psychiaters met hun behandelingen. Daarom doen ze niets om ons meisjes slimmer te maken. Maar dat hoeft allemaal niet! En omdat het orgasme niet bij iedereen werkt, is het zinvol om precies dat en alleen dat te testen en niet ook de penetratie voor het huwelijk. Ik denk dat dat ook mijn recht is, ja, het recht van een moderne en werkelijk geëmancipeerde vrouw - en hoe moet ik er anders achter komen of in ieder geval het lichamelijke ideaal ooit in mij is vervuld?

Er is hier een mooi verhaal uit de Italiaanse Renaissance over hoe ik me mijn "eerste keer" voorstel. En ik denk dat een vrouw of een meisje alleen uit haar schulp kan komen zoals deze bruid, als ze weet dat alles wat ze doet goed en juist is, en als ze begeleid wordt door de felicitaties van haar ouders en familieleden en vrienden en ook door de zegen van de kerk - en daarvoor hoeft je niet eens bijzonder gelovig of vroom te zijn. Je hoeft ook niets te leren voor het huwelijk, want als alles "in de orde van de natuur" is - religieuze mensen zouden zeggen "in de orde van God" - dan kun je dat heel goed van iedereen! En als een partner echt van je houdt, dan is dat ook omdat een vrouw de geslachtsgemeenschap niet zomaar laat gebeuren, maar er vanaf het begin met vreugde aan deelneemt, zodat het een echt feest wordt, zodat ze maar al te graag meedoet. Zo kan het nooit zijn met seksuele gemeenschap voor het huwelijk, want er is altijd iets in je achterhoofd of het wel goed is wat je doet - iedereen kan praten wat hij wil. In het beste geval wordt het een libidinale reactie of een dom argument dat vrouwen zogenaamd geëmancipeerd en volwassen zijn op deze manier, maar nooit een echt feest.

En trouwens, als gemeenschap voor het huwelijk een goede ervaring is en je het steeds weer wilt, wat als je partner dan "vaarwel" zegt en je dumpt? Of als het een slechte ervaring is en je het zat bent, waarom ben je er dan überhaupt aan begonnen? En hoe gaat een vrouw om met de volgende partner die misschien echt van haar houdt, maar met wie ze voorzichtiger wil zijn? Zeg je "nee" tegen hem, terwijl je ooit "ja" zei tegen een ongeschikte man en je maagdelijkheid aan hem verspilde? Of hoeveel willen vrouwen uitproberen, bij welk aantal is ze een slet of een hoer? Dus voor mij is het: ik wil de dingen niet half doen, als, dan goed! Ik wil mijn seksualiteit ten volle beleven! Zoals in dit volgende verhaal.

<Noot van M. P.: De grondgedachte van dit verhaal is dat de beoefening van seksualiteit, die in de geest is van de geboden van ons geloof dat seksualiteit in het huwelijk thuishoort, niet alleen een gelegenheid is om elkaar te bevredigen,

maar ook direct genot mag geven, en zelfs "onschuldig genot", en dat "de ander" dat best mag merken! Ik vond hierover een mooi verhaal uit de Italiaanse Renaissance. En het is gewoon zo, vooral als men zelf niet de typische "ervaringen" heeft, dan kan men (en niet alleen men, maar ook de vrouw!) des te vrijer en fantasierijker "ervoor gaan"! Het enige probleem in het "verhaal" is dat de man ook niet zo "onschuldig" had geleefd en dus een typische machoman was in zijn verlangen naar een maagd. Maar dat is bespreekbaar - en ook wat de voordelen zouden zijn geweest als hij ook had geleefd zoals hij van zijn bruid had gevraagd. Het verhaal viel overigens goed in de smaak bij mijn leerlingen toen ik het voorlas - helaas was het hele concept nog niet volwassen genoeg om echt gedragsverandering teweeg te brengen toen ik nog actief docent was.>:

OVER DE NATUUR VAN DE VROUW door Giovanni Sercambi.

In de stad Pisa in Italië leefde eens een rijke jongeman uit San Casciano, genaamd Ranieri, bij wie de lust soms groter was dan het verstand. Omdat hij niet getrouwd was en zijn familieleden hem onder druk zetten om een vrouw te nemen, vroeg hij: "Wie wilt u mij geven?" Zij antwoordden: "Welke je maar wilt en welke we voor je kunnen krijgen."

"Aangezien u het zo wilt," antwoordde Ranieri, "ben ik tevreden. Maar dit zeg ik u: Als ik erachter kom dat ze geen maagd is, stuur ik haar naar huis en heb ik niets meer met haar te maken."

De familieleden antwoordden dat hij hetzelfde moest doen als alle anderen, maar ze zouden een maagd voor hem zoeken. Ze vroegen rond en vonden uiteindelijk een mooi meisje, Bida genaamd, dochter van Jacopa delli Orlandi, die na de dood van haar vader bij haar moeder was gebleven. Ze was mooi en had een prachtig postuur. Toen ze aan elkaar werden voorgesteld, stemde hij in en zij ook.

Het huwelijk werd gesloten en nadat hij haar thuis had gebracht, werd het huwelijk op Pisaanse wijze gevierd. s Avonds in bed slingerde Ranieri zich op jeugdige wijze bovenop haar om zijn huwelijkse plichten te vervullen. Bida, die onder hem lag, kwam zo spontaan naar hem toe dat Ranieri van haar afviel. Aangedaan zei hij bij zichzelf: Dit is geen maagd, maar toch beweegt ze zo goed als ik niet voor mogelijk had gehouden. Zonder er een woord over te zeggen, rustte hij de rest van de nacht uit. Maar toen hetzelfde de volgende avond weer gebeurde, zei Ranieri bij zichzelf: "Nou, als Bida naar haar moeder gaat, hoeft ze omwille van mij niet terug te komen."

Toen de dag aanbrak dat de jonge vrouwen het ouderlijk huis zouden bezoeken, zei Ranieri tegen Bida en haar moeder dat Bida haar gezicht nooit meer in zijn huis moest laten zien en dat ze zijn huis niet meer moest durven betreden, want dan zou hij haar vermoorden. Bida's moeder en haar familieleden snaptten er niets van en haalden alles uit de kast om erachter te komen waarom Ranieri zijn vrouw niet terug wilde, niet zonder eerst aan Bida te vragen wat het betekende. Maar Bida antwoordde dat ze geen idee had en doodsbetroefd was. Aan de bemiddelaars die waren gestuurd om van Ranieri te horen

waarom hij zijn vrouw niet terug wilde, antwoordde hij: "Omdat zij mij als maagd is beloofd en ik denk dat zij meer van de zaak weet dan een hoer." De vrouwen, familieleden van hem en Brida, gingen bezorgd terug naar de moeder van de bruid en vertelden haar alles.

De moeder, die haar dochter onberoerd wist, riep uit: "Wee mij stakker! Hij wil haar niet terug omdat hij niets begrepen heeft." Toen zeiden de vrouwen: "Laten we naar de Madonna Bambacaia gaan, zij zal zeker weten wat we moeten doen". "Laten we gaan!" drong de moeder aan. Dus gingen ze naar Madonna Bambacaia en vertelden haar alles.

Madonna Bambacaia luisterde naar het verhaal en vroeg naar de naam van de man en zei de vrouwen met God mee te gaan. Zodra ze vertrokken waren, liet ze een eendje halen en legde het onder een mand in haar kamer. Toen liet ze Ranieri komen. Toen hij aankwam, bood ze hem een plaats aan naast de hare, roerde het water in een kom met een stokje en beval hem de mand waaronder de eend lag op te tillen. Zodra de eend het geklots van het water hoorde, dook hij onmiddellijk in de kom.

"Wel," wendde Madonna Bambacaia zich tot Ranieri, "hoe komt het dat dit eendje zonder hulp van iemand het water vond en erin dook?"

"Het ligt in de aard van eenden," antwoordde Ranieri, "dat ze, zodra ze het water opmerken, er onmiddellijk induiken, zelfs zonder het ooit gezien te hebben."

Hierop zei Madonna Bambacaia: "Ziet u, zoals een eend, een vogel zonder verstand, zich van nature in het water stort zonder het ooit eerder te hebben gekend, zo komt de vrouw, zonder de man ooit eerder te hebben geproefd, in beweging op het moment dat zij hem voelt."

Ranieri lachte om deze conclusie. "O Madonna Bambacaia, waarom zei u dat?" "Omdat ik gehoord heb," antwoordde Madonna Bambacaia, "dat u uw vrouw niet terug wilt, maar ik raad u aan: maak u geen zorgen en neem haar terug, want u hebt haar als maagd gekregen. Daar was zij goed, zijt gij niet de oorzaak dat zij slecht wordt."

Beschaamd nam Ranieri Brida weer tot zich, en vanaf dat uur gaven zij zich zonder argwaan over aan hun genot.

En als ik eenmaal weet dat het orgasme met een man er is, dan is ook de angst voor de mogelijke pijn tijdens de ontmaagding volkomen overbodig, want juist die pijn wordt de ultieme kick op de huwelijksnacht.

Zeker, die nacht kan ook een paar of meer nachten later zijn, maar zeker na het huwelijk. Aan de andere kant is het testen van de penetratie voor het huwelijk pure domheid, want elke lul past toch wel in elke kut, dus vrouwen zien er niets bijzonders in. Ja, meedoen aan deze "penetratietest" vereist echt geen intelligentie, want elk meisje kan het, hoe dom ze ook is. En last but not least, een vrouw gooit haar goede maagdelijkheidskaarten weg zonder dat daar een reële waarde tegenover staat. Mijn moeder gaf me de hete tip voor mijn zoektocht naar de juiste man: 'Houd je benen bij elkaar en God voor je! Ik sta dus

ook open voor dergelijke huidcontactervaringen - tot en met een wederzijdse full-body massage, omdat dit alles leuk en gezond is, en omdat het hoort bij het elkaar leren kennen en ook een teken van echte wijsheid is! En iets over de massage: het kruipen van een hond kan dienen als referentiepunt: Een hond raak je niet overal aan.

Het komt ook voor dat ik de nacht doorbreng met een man die niet geschikt is voor het huwelijk - en ook naakt, maar dan zonder de typische huidcontactervaringen. En als het zover komt, dan geldt voor mij: "Nooit slijmvliezen op slijmvliezen, altijd alleen slijmvliezen op een normale huid! Het is te gemakkelijk voor kwaadaardige microben (vooral HPV virussen) om overgedragen te worden, en ik wil helemaal geen microben behalve die van mijn echte man. Dus ook niet aaien en niet strelen en niet betasten met de vingers, want daarmee raak je jezelf ook ergens anders aan. De slijmvliezen komen pas aan bod in een huwelijk, waar ze ook thuishoren. Natuurlijk praat ik vooraf met "die ene", zodat ik me later niet hoeft te schamen dat ik de nacht met hem heb doorgebracht. Het afzien van seksuele driften tijdens zo'n nacht kan behoorlijk stressvol zijn, niet alleen voor mij maar ook voor de man. Maar het is een feit dat bij grote stress het lichaam een anti-stresshormoon aanmaakt, namelijk adrenaline, noradrenaline en dopamine, en dit is als een drug, zowel in zijn chemische structuur als in zijn werking. Het menselijk lichaam is, als het goed is, zijn eigen drugsleverancier. Het is dus mogelijk zichzelf te drogeren door bewust stress te zoeken, in dit geval die van het afzien van driften - en dat geheel gratis en geheel natuurlijk! Goed, en voordat er huidervaringen met iemand zijn, laten we het eerst over zoiets hebben, waar het gesprek met deze genotsconsulent B.V. (<https://basisreli.lima-city.de/mondbaden.pdf>) over gaat, zodat ik erachter kan komen of het echt om mij gaat of alleen om zijn eigen drangbevrediging. Want zo samen zijn is voor mij heel serieus - en het is vanaf het begin duidelijk dat ik altijd "on top" ben zodat ik de boel onder controle kan houden - en onze benen zijn altijd verstrengeld zodat er eigenlijk niets kan gebeuren.

En de mannen die OK zijn zullen mij ook begrijpen in mijn voorzichtigheid en het geweldig vinden hoe ik een verstandige middenweg probeer te bewandelen TUSSEN ALLES EN NIETS. En zij die mij niet begrijpen of niet willen begrijpen moeten mij met rust laten.

En trouwens: De natuur heeft niet voor niets het genot van geslachtsgemeenschap en de mogelijkheid van vruchtbaarheid aan elkaar gekoppeld. Dat betekent dat geslachtsgemeenschap van nature hoort bij een gezin waarin kinderen verwekt kunnen worden. Wij zijn meestal voorstander van een leven volgens de natuur - maar hier menen we de natuur te moeten misleiden met pillen en condooms - ik hou me liever aan de natuur!

Zo kan ik heel goed leven met het afzien van seksuele driften, het opent vooral veel nieuwe mogelijkheden tot zelfverwerkelijking zonder wansmaak! Wat zijn dat voor gefrustreerde oude mensen die onthouding altijd gelijkstellen aan kwelling en onderdrukking en die ons jongeren geen paradijselijke genoegens gunnen?

En nu dit alles in een grotere context: Echte opwaardering van vrouwen en meisjes in plaats van loos actionisme, bijvoorbeeld door middel van genderspecifieke woordspelingen!

Eigenlijk is er inmiddels genoeg gezegd over het probleem van de gendering: Deze hermodellering is immers grotendeels een volstrekt onzinnige en volstrekt overbodige en vaak zelfs belachelijke verbastering van de Duitse taal. Het zou (als met een toverwoord a la Abracadabra) meer gendergelijkheid en dus een verdere opwaardering van vrouwen moeten bewerkstelligen. Maar de ervaring leert dat dit met geen enkel "toverwoord" lukt, een taal kan een dergelijke opwaardering niet bewerkstelligen - want het is altijd eerder andersom: een veranderde werkelijkheid veroorzaakt - als het al nodig is - een verandering in de taal. We moeten het dus anders aanpakken als we de werkelijkheid willen veranderen!

Met de gendering wordt opnieuw een nieuw varken door het dorp gehoed - met als verborgen doel dat alles hetzelfde blijft wat betreft wat er werkelijk toe doet en wat veranderd moet worden! En zo gaat het waarschijnlijk ook in andere landen - met welke "andere zeugen" dan ook die in werkelijkheid niet effectief zijn voor een echte opwaardering van vrouwen. Het patriarchaat doet de groeten!

Wat ik bedoel komt misschien het best tot uitdrukking in een gesprek met de moeder van een leerling dat ik vrij kort na het begin van mijn "carrière" als docent aan een vakschool had ter gelegenheid van een ouderraadplegingsdag: vele jaren geleden had zij mij gevraagd naar het doel van mijn godsdienstonderwijs. Ik antwoordde, nogal luchtig: "De meisjes zijn allemaal een soort schizofreen". Zij: "????". Ik: "Nou, ze zijn paniekerig over het ongevaarlijke en paradijselijke, waar ze ook een nuttige kennis van de menselijke natuur zouden kunnen opdoen en mannen inspireren die goed zitten of goed willen zitten met een mooie moraal, namelijk "naakt op het strand". Maar het problematische, namelijk seks met al te vaak twijfelachtige partners, waardoor ze soms ook levenslange trauma's oplopen, dat is wat ze willen en doen." "En," zei de moeder, "wat wil je nu doen?" Ik: "Dat de meisjes elk de ander doen." De moeder: "Als je dat kunt, ben je goed!"

Ja, wat gebeurt hier eigenlijk? Waarom zijn zelfs zeer fatsoenlijk uitziende meisjes meer voor seks met "iemand" dan het onschuldige plezier van naaktheid? Ik heb lang gepuzzeld, heel lang. En helaas kwam ik er pas achter toen ik allang geen les meer gaf. Ook hier is de oplossing heel eenvoudig: de meisjes willen gewoon "het" "achter de rug hebben", hel of hoog water. Want maagdelijkheid heeft tegenwoordig een absoluut slechte reputatie. Niet alleen lijkt het een teken van bekrompenheid en vijandigheid tegenover het lichaam en afstand van het leven, maar het staat ook voor mislukte emancipatie en onverdraagzaamheid. Bovendien wordt de eerste intieme partner sowieso nooit geacht de juiste te zijn, dat zegt iedereen en dat horen we steeds weer, want "de persoon in kwestie" is alleen geïnteresseerd in het veroveren van een

maagd en wie daarin geïnteresseerd is, is sowieso een machoman en dus niet geschikt voor het huwelijk. Dus weg met de maagdelijkheid (als met een vieze lap) - en vrouwen hoeven niet eens goed te kijken wie de ontmaagder is. Het belangrijkste is om iemand te vinden die tenminste enigszins sympathiek en knap is en die "ervaring" heeft en het "kan". Vandaar de vaak onbegrijpelijke blinde keuze van meisjes voor hun eerste seksuele partner ... Als het daarentegen om naaktheid zou gaan, zouden diezelfde meisjes veel beter kijken naar wie de ander is, of hij eerlijk is, of hij positief staat tegenover hoge zeden, of een vrouw op hem kan vertrouwen, of hij een prettige beschermer is. Je zou hier zelfs zo voorzichtig kunnen zijn dat de persoon in kwestie de juiste echtgenoot zou kunnen zijn.

Maar dit alternatief wordt geblokkeerd door de slechtheid van naaktheid. Naaktheid wordt immers algemeen beschouwd als iets onfatsoenlijks en onfris en als een gewoonte van een prostituee, en een vrouw wil zeker geen prostituee zijn, want zij is een fatsoenlijk, zedelijk meisje. En: Naaktheid in het openbaar, zelfs op een strand waar het gebruikelijk is, hoeft echt niet, want "onbevoegden" kunnen zien wat het meest intieme van je is (oh wat verdorven!). Alleen mensen die abnormaal zijn en dit op de een of andere manier nodig hebben, doen het. "Daar staat tegenover dat geslachtsgemeenschap sowieso een dag moet zijn, dus iets kwaads kan het niet zijn, dus laten we het doen!

Last but not least wordt overal gezegd dat maagdelijkheid een zinloze oude hoed is en dat geslachtsgemeenschap tegenwoordig deel uitmaakt van seksuele zelfbeschikking en een teken is van geslaagde emancipatie. En iedereen heeft het erover dat het volkomen normaal is en zelfs moet - als teken dat men normaal en gezond is. En zo beginnen jongeren - en vaak met partners die eigenlijk ongeschikt zijn - zoals het onderwerp van het gesprek met de moeder was.

Maar het is eigenlijk andersom, wat echte emancipatie is en wat eigenlijk domheid is! Zelfs het "domste blondje" kan voorhuwelijks seks hebben, dus in ieder geval is het vaak een typisch teken van domheid, maar om naakt te kunnen zijn, heb je de wijsheid nodig om echte moraal van pseudo-moraal te onderscheiden, en moed en inzicht en het vermogen om te argumenteren en je te laten gelden, en intelligentie om degenen te vinden die dezelfde houding van hoge moraal hebben, of zelfs om "nieuwe" te overtuigen - dat zijn de indicaties van echte emancipatie!

En als dat vandaag niet het geval is, dan is dat het gevolg van onze opvoeding in moraal en fatsoen, die ook nu nog gebruikelijk is, en dus ook in seksuele schaamte: jonge mensen, die van nature zeer moreel zijn, leren daardoor hun hoge morele potentieel te investeren in het verkeerde object, namelijk in een pseudo-moraal - en het dus zinloos te verspillen. Uiteindelijk leidt dit tot een moraal die precies het tegenovergestelde is van wat echte moraal is. Want echte moraal omvat niet het verbergen van de speciale vrouwelijke en mannelijke lichaamsdelen, maar alleen het "uitvoeren" van seksuele gemeenschap waar het hoort, namelijk in het huwelijk - vooral omdat daarbij ook kinderen

geboren kunnen worden!

Maar waar, alstublieft, wordt in een opvoeding zo duidelijk gezegd dat het genot van naaktheid, als (of vrouw) men het maar goed doet, iets positiefs is, terwijl seks voor het huwelijk op zijn minst iets niet onproblematisch is? Ik ken er in ieder geval geen - en ik denk dat als dit ergens gezegd zou worden, het snel rond zou gaan. De waarheid is dat naaktheid iets volkomen natuurlijk is en alleen maar positieve ervaringen oplevert (en nogmaals: als je het goed doet), terwijl seks voor het huwelijk met iemand niet zo onschuldig is en zelfs levenslange problemen kan veroorzaken.

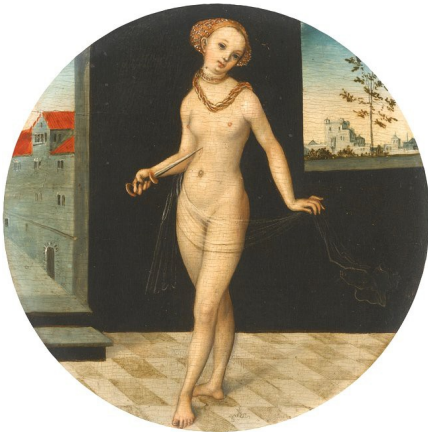
Maar waar, alstublieft, wordt in een opvoeding zo duidelijk gezegd dat het genot van naaktheid, als (of vrouw) je het goed doet, iets positiefs is, terwijl seks voor het huwelijk op zijn minst iets niet onproblematisch is? Ik ken er in ieder geval geen - en ik denk dat als dit ergens gezegd zou worden, het snel rond zou gaan. Feit is dat naaktheid iets volkomen natuurlijk is en alleen maar positieve ervaringen oplevert (en steeds weer: als je het goed doet), terwijl seks voor het huwelijk met iemand niet zo onschuldig is en zelfs levenslange trauma's kan veroorzaken (de angst voor naaktheid, de schaamte dus, is ook een trauma dat vervolgens als een soort erfelijk schuldgevoel wordt doorgegeven). Ook daarom kan geslachtsgemeenschap voor het huwelijk beter vermeden worden, vooral door jongeren.

In de tijd van Jezus werden meisjes en jonge vrouwen gehanteerd met een hoge mate van criminele energie van hun natuurlijke hoge moraal, waar ze voor waren voorbestemd (zie vanaf pagina 22) - vandaag de dag gebeurt deze ontmoediging van de hoge moraal op een veel geraffineerdere manier. Namelijk, onder het voorwendsel dat ze speciale bescherming nodig hebben door textiel, wordt hen een pseudo-moraal van schaamte bijgebracht. Op deze manier wordt hun aanleg voor een hoge moraal niet gebruikt om hen een zinvolle moraal bij te brengen, d.w.z. wat ze wel en niet moeten doen op het gebied van lichamelijk contact, maar een pseudo-moraal, d.w.z. een moraal van een diffuse vijandigheid tegenover het lichaam, die echter voor veel te veel mensen niet houdbaar is in de praktijk van het leven. En als ze dan in hun echte eigenbelang op een ongunstige manier handelen, is er de eufemistische term "seksuele zelfbeschikking" voor. Toch zijn ze praktisch gemanipuleerd tot seks. Als dat niet ook - en ook cultureel geconditioneerd - diep misogynistisch is! In zekere zin is vrouwenhaat of minachting voor vrouwen hetzelfde als toen - alleen een beetje anders. Om hier iets recht te zetten - te beginnen met de jongeren - en zich hiermee bezig te houden, dat zou de taak van onze religie zijn - na de ideologie van Jezus. Want dan zouden ze hun intelligentie en hun goede wil gebruiken voor een hoge moraal op de juiste plaats en niet voor deze schijnmoraal, hoe ze het beste hun speciale lichaamsdelen kunnen verbergen. En dat zou dan leiden tot een echt succesvolle seksuele zelfbeschikking en ook tot echte emancipatie, vooral bij meisjes en dus bij latere vrouwen! En dit alles zou ook volledig overeenkomen met onze natuur, we zouden dan ook geen pillen en condooms, bikini's en zwembroeken meer nodig hebben, maar alleen

ons verstand (en een redelijk geloof)! Dan zouden we eindelijk echt mens kunnen zijn!

En hoe zit het met schaamte? Ik denk dat het niet alleen een valse moraal is, maar ook een vervangende moraal. Dus dat zou betekenen dat als we eenmaal een echte moraal hadden, deze vanzelf zou verdwijnen als een vervelende nachtmerrie.

Maar is het genot van naaktheid niet in strijd met onze religie? In dit verband moeten we bedenken dat volgens het verhaal van de zondeval schaamte een vloek is als gevolg van verkeerd gedrag (de achtergrond van dit verhaal is een verhaal tegen cultische prostitutie, d.w.z. prostitutie om religieuze redenen, die in die tijd gebruikelijk was, zie p. 33f) - en moeten we ons uiteindelijk niet zo gaan gedragen dat we deze vloek kunnen overwinnen?

Een van de ideale concepten van de schilder Lukas Cranach de Oudere (1472-1553), die ook een groot humanist was, was dat moraliteit en naaktheid bij elkaar horen, ja dat misschien echte moraal alleen mogelijk is als ze ook gecombineerd wordt met naaktheid (natuurlijk alleen waar het past). Een heel mooi voorbeeld van deze combinatie is de uitbeelding van de Romeinse burger Lucretia, ook al was haar lot triest. Zij was verkracht en leed zo onder deze verschrikkelijke ervaring, waaraan zij zelf onschuldig was, maar waarmee zij niet langer wilde leven - dus pleegde zij zelf-

moord. Ze werd daarom door de Romeinen beschouwd als het toppunt van moraliteit. En het was in die zin dat Lucas Cranach de Oude haar schilderde.

Hoe jonge mensen naar een schijnmoraal worden gestuurd.

Ik wil hier verwijzen naar het boek "Venusdienst - Karin Freiwald - Meine Jahre als Hure", hoe een prostituee het ziet met de pedagogie voor de angst voor naaktheid. Ik werd erop gewezen door een vriend toen het op internet stond. En terwijl ik het las, kwam ik - puur toevallig - een passage tegen die uit mijn website citeert. Ik denk dat het heel goed uitlegt hoe jonge mensen een pseudo-moraal worden ingestuurd met de opvoeding tot schaamte, wat nogal contraproductief is voor een echte moraal.

Ik denk dat ik met recht trots kan zijn dat een prostituee, dus een vrouw die zo gezegd "van het vak" is, het met mij eens is (een theoloog dus!) dat jongeren de verkeerde kant op worden gestuurd met hun aanleg voor een hoge (seksuele) moraal. We hebben gewoon geen zedelijkheidsvriendelijk cultureel klimaat! Want van jongs af aan leren mensen geen echte en bewuste moraal, maar slechts een illusoire moraal, namelijk die van de lichaamsvijandigheid (d.w.z.

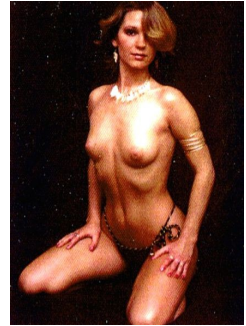
VENUSDIENTST

Karin Freiwald – meine Jahre als Hure

*Offene Worte
über die Sexarbeit*

Mit historischen Streiflichtern
zu »Liebe, Lust und Laster«

Hier is dan de passage (op blz. 34 en 35): "Op een website (www.basisreligion.de) vond ik onlangs een betoog over het onderwerp bimbo's dat heel treffend de wortels van een bepaald soort gedrag beschrijft: "Voordat we onze neus ophalen voor zo'n vermeend immoreel meisje, moeten we ons echter goed realiseren wie

hier eigenlijk immoreel is. Hoe is het zo'n meisje vergaan in het verleden? Is haar niet van jongs af aan een slavenmoraal met allerlei taboes en angsten bijgebracht, waardoor haar domheid en naïviteit zijn bevorderd? Werd hem niet altijd wijsgemaakt dat schaamte het toppunt van alle moraal was, en stuurde dit hem niet de verkeerde kant op en maakte het hem niet heel nieuwsgierig naar meer?" (Noot: Inmiddels geef ik de voorkeur aan een andere argumentatie, die hopelijk aantrekkelijker is).

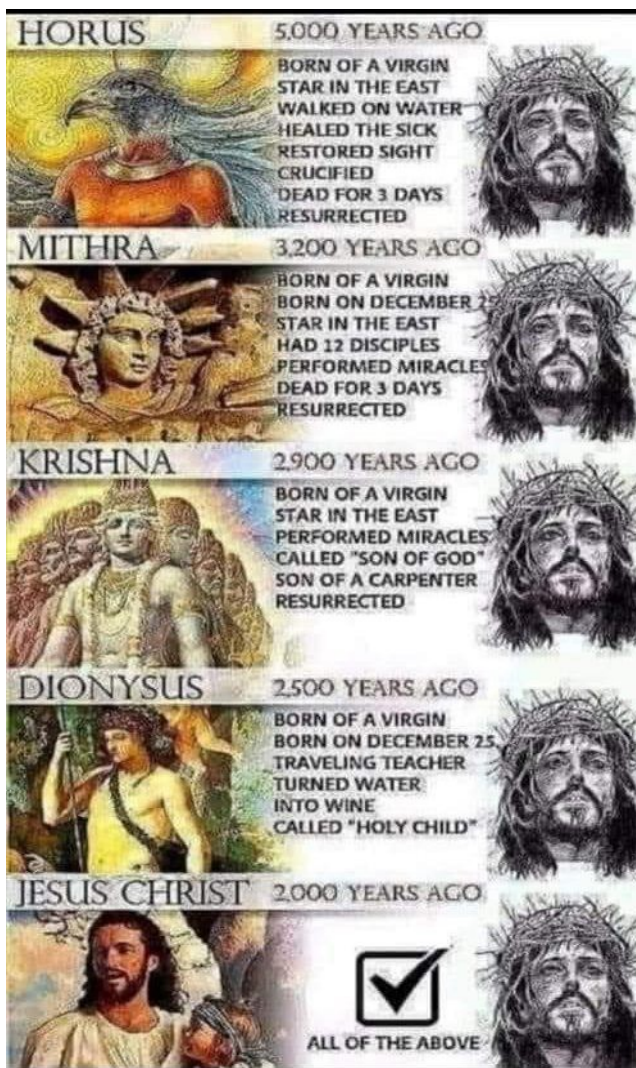
die van de schaamte). Echte moraal, vooral bij jonge mensen, vooral bij meisjes die nog geen "seksuele ervaring" hebben, die zeker een zekere nieuwsgierigheid hebben, maar (nog) geen dwang tot herhaling, moet uit het bewustzijn of zelfs uit de geest komen en niet uit de bikini of de zwembroek. Het zou de taak van de religie zijn om dit bewustzijn te wekken. Maar religies hebben daar geen belangstelling voor, zeker niet onze Pauline-christelijke religie. Dus wordt hier geen onderzoek gedaan, hoewel juist hier iets gedaan kan worden! Daarom: Laten we naar een religie gaan die gebaseerd is op de echte Jezus!

En het is juist door de critici en tegenstanders van het geloof dat we hiertoe komen!

Bij het bespreken van geloofsvragen is er het grote probleem dat de verdedigers van een geloof, d.w.z. de respectievelijke priesters en theologen, waarschijnlijk nooit helemaal neutraal-wetenschappelijk zijn. Want zij willen hun geloof onder alle omstandigheden bewijzen en lopen op zijn minst het grote gevaar om alles

om te buigen om hun geloof goed uit te laten komen. Maar ook de tegenstanders van dit geloof zijn vaak niet echt vrij, sommigen hebben misschien een frustratie over een of andere kerk of zelfs een haat tegen religie en willen het schaden en zijn dan ook niet erg objectief.

We kunnen er dus nooit zeker van zijn dat iemand echt de waarheid spreekt als het over geloofskwesties gaat. Dus misschien moeten we ons afvragen: Hoe kunnen we de waarheid echt herkennen?

Van het internet: Dezelfde verhalen die over Jezus worden verteld, werden lang voor hem over andere godenzonen verteld.

Gezond verstand zal hier waarschijnlijk helpen. En daar hoort ook het kijken naar toevalligheden bij. Dus als veel verhalen die gewoonlijk door verschillende godheden worden verteld, en die ook nog eens heel bizar zijn, d.w.z. eigenlijk onmogelijk, opeens allemaal door een nieuwe god worden verteld, dan is dit duidelijk een min of meer geraffineerde constructie - ofwel zonder enig spoor van waarheid, ofwel tegen een andere, maar ongemakkelijke waarheid die moet worden onderdrukt. Want er zijn niet zoveel toevalligheden dat de verhalen allemaal bij een god of een ander persoon passen!

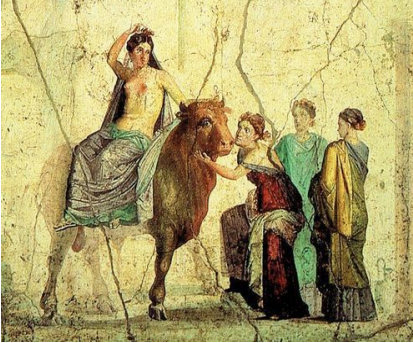
En bovendien zijn de essentiële dingen die over Jezus worden onderwezen duidelijk allemaal geplagieerd van vele heidense religies uit de oudheid! Wat ons over Jezus wordt verteld, werd lang voor hem ook al verteld over allerlei andere vermeende godenzonen: Maagdengeboorten, wonderen, dodenopwekking en wederopstanding, hemelvaart, offerdoodtheologie, communies met brood en wijn en nog veel meer. Er zijn gewoon niet zoveel toevalligheden dat al deze verhalen zich ook bij Jezus hebben afgespeeld, hier is heel duidelijk een nieuwe religie om Jezus heen gebouwd, die - afgezien van de kruisiging, waarvoor goede argumenten zijn - niets of in ieder geval bijna niets met de echte Jezus te maken heeft. De compilatie op de voorpagina kreeg ik van een Amerikaanse vriend, die kennelijk vanuit Amerika op internet circuleert. Ook op een reis naar Sulawesi/Indonesië een paar jaar geleden naar een plaats waar driekwart van de inwoners christen is, vertelde de gastheer van een klein pension, toen ik hem vroeg waarom hij niet christelijk was, dat hij vroeger christen was, maar dat hij zich nader in het geloof had verdiept en had ontdekt dat de belangrijkste leerstellingen in het christendom allemaal zijn afgekeken van de godsdiensten die in de oudheid in het Westen gangbaar waren - dus kon hij zich net zo goed houden aan het animisme dat in zijn gebied traditioneel is.

Er zijn niet weinig critici van zowel de kerken als het christelijk geloof in het algemeen die zeggen dat de hele christelijke godsdienst een lege fantasie is, dat zij min of meer verzonnen is, dat zij in wezen een leugen en een bedrog is.

Deze kritiek weerkaatst natuurlijk in grote mate of zelfs in de grootst mogelijke mate op de theologen en andere vertegenwoordigers van de kerken - zij lijken zich er vaak niets van aan te trekken en trekken zich er ook niets van aan. Zij gaan door alsof alles wat zij onderzoeken en verkondigen op vaste grond staat.

Maar ik denk dat er onder deze critici van de christelijke religie vrij serieuze wetenschappers zijn die ook zeer welwillend zijn en die we zeker serieus moeten nemen. Is het misschien zelfs niet in overeenstemming met een goed geloof in God om erop te vertrouwen dat er iets positiefs uit zal komen voor ons geloof en dus ook voor onze kerken, als wij zulke serieus te nemen critici opnemen, vooral omdat zij iets duidelijk onhoudbaars aan het licht hebben gebracht en daar een einde aan willen maken? Ik denk aan drie van hen in het bijzonder, en ik probeer ze te "incorporeren" in een realistische opvatting van Jezus, die echt nodig is in onze tijd:

1. Karlheinz Deschner (1924-2014), die immers theologie, filosofie, literatuur en geschiedenis studeerde - en ook promoveerde. In zijn boek "Der gefälschte Glaube - die wahren Hintergründe der kirchlichen Lehren" beschrijft hij (net als anderen overigens) dat de meeste geloven plagiaten zijn van oude niet-christelijke religies, zie op deze pagina hierboven .

En hier zijn drie afbeeldingen om te illustreren dat de essentiële christelijke "geloofswaarheden" plagiaten zijn van andere religies:

Het mozaïek "Europa met Zeus vermomd als stier" bevindt zich in het Nationaal Museum in Napels. Ik denk niet dat ik een afbeelding van het parallele verhaal in het Nieuwe Testament van de "Aankondiging van Maria" hoef op te nemen.

m

Isis in de vorm van een vogel bij het ontwaken van Osiris, die was omgekomen in de strijd tegen het kwaad en vervolgens drie dagen lang de zielen van de doden in de onderwereld bezocht - reliëf in de mortuariumtempel van Sethos I in Abydos (Egypte) - het verhaal van de opstanding van Jezus is dus niets nieuws.

Het reliëf van de Hemelvaart van keizer Antonius Pius en zijn vrouw Faustina bevindt zich in de Vaticaanse Musea (ik fotografeerde het gipsafgietsel in het Romeins-Germaans Museum in Mainz). U kent ongetwijfeld de schilderijen van de Hemelvaart van Jezus en nog meer van Maria.

2. de Deense Indoloog Christian Lindtner (1949 - 2020) met zijn professionele kennis van Grieks en Latijn en de oude Indiase talen Sanskriet en Pali. In zijn boek "Secrets of Jesus Christ" beschrijft Lindtner hoe het Nieuwe Testament duidelijk grotendeels een plagiaat is van oude Indiase boeddhistische teksten - gekruid met "inserts" uit de in het Westen typische mythologieën en

ook uit het jodendom. Lindtner verklaart dit door te zeggen dat boeddhistische monniken een boeddhisme voor het Westen wilden creëren, maar zij waren alleen geïnteresseerd in boeddhistische filosofie en bouwden dit boeddhisme dus in een (extern) "kader" dat in het Westen gebruikelijk was. De "boeddhistische held" in het boeddhisme voor het Westen is dus een door de boeddhisten bedachte Jezus, en zo komt Lindtner tot de kwintessens "Jezus is Boeddha".

3. de Joods-Engelse Talmoedgeleerde Hyam Maccoby (1924-2004), die laatstelijk hoogleraar was aan het Centre for Jewish Studies van de Universiteit van Leeds. In zijn boek "The Mythmaker" gaat Maccoby in op deze "nieuwkomer" Paulus - en beschrijft hij onder andere hoe hij de "verhalen" en riten die hij kende uit zijn jeugd in Tarsus, een belangrijk centrum van de soms bloedige Attis en Adonis cultus, overhevelde naar Jezus en zo een compleet nieuwe religie creëerde die niets of althans niet veel te maken heeft met de echte Jezus. Dus net zoals Lindtner zegt "Jezus is Boeddha", zou Maccoby zeggen - losjes gebaseerd op Paulus - "Jezus is Attis".

Wat deze drie kritische wetenschappers hebben ontdekt, zou eigenlijk de doodsteek zijn voor ons christelijk geloof. Want het draait om de belangrijkste leerstellingen waaruit ons geloof bestaat.

Maar het is niet het einde van alle dagen! De echte Jezus was waarschijnlijk meer een typische onderzoeksjournalist (zoals we tegenwoordig zouden zeggen) - en moest daardoor ook sterven. Daarna is hij als het ware perfect vervalst door zijn tegenstanders.

Gelukkig stond ik open voor de beslissende hint over wat Jezus werkelijk was en waarvoor hij zich had ingezet en waarom hij zo wreed werd vermoord, want ik had een proefschrift van Albert Schweitzer in mijn hoofd. Naast zijn werk als oerwoudarts was hij ook een belangrijk theoloog op het gebied van het onderzoek naar het leven van Jezus. Zijn mening was dat we er nooit achter kunnen komen wie de echte Jezus was, omdat hij in een andere sociale klasse leefde van waaruit hij alleen begrepen kan worden. Maar de academische theologen hebben daar helaas geen toegang toe. En die toegang kreeg ik wel in het "Knolleburekaff" (suikerbietendorp, ze verbouwen ook iets anders dan suikerbieten) ten westen van Keulen, waar ik woon! Een buurman, een boer, had ooit een van zijn flats in de omgebouwde "steengroeve" op het land verhuurd aan een pooier, een professional in de demimonde, en had een gesprek met hem over zijn "business". En toen hij op een gegeven moment met mij sprak, kwamen we tot de conclusie dat het beroemde verhaal van Jezus die een zondaar redt van steniging in het evangelie van Johannes duidelijk een verhaal is van straf uit de demimonde. Want wanneer komt het ooit voor dat een vrouw op heterdaad wordt betrapt - en dat het ook nog twee "vangers" zijn die dan meteen naar de rechtbank rennen, wetende dat dit voor de betrapte vrouw de doodstraf betekent, waar ze zelf niets van hebben? Dat gebeurt toch nooit, tenzij hier bewust iets geregeld wordt.

Jezus wist dit alles zeker. Want hij was - vermoedelijk vanuit zijn vroegere werk als huisenbouwer in een familiebouwgroep in de hele regio - ook bevriend met prostituees en tollenaars (of liever gezegd tollenaars) en had zeker ook met hen over hun problemen gesproken. En daarvan heeft hij misschien ook geleerd hoe vrouwen tot prostitutie werden gehanteerd - volgens de "twee-getuigen-procedure" van het verhaal van de mooie Susanna in de bijlage van het Boek Daniël: "Of je hebt seks met ons (wat in die tijd betekende dat je de prostitutie inging) of, als je weigert, dan zullen we je aangeven bij de rechtbank

Als ik het schilderij "Jezus en de zondaar" goed interpreteer, had de schilder Lukas Cranach de Oudere (1472-1553) dezelfde kijk op het verhaal in het Johannes-evangelie als ik, namelijk dat het een crimineel verhaal is. Ik denk niet dat je het duidelijker kunt schilderen als je denkt dat de would-be stoners

criminelen zijn, ze zien er tenminste niet uit als stoffige moraalridders. En de twee "wijze oudere heren" achteraan rechts zijn de typische hooggestemde theologen en filosofen (en waarschijnlijk ook de meeste journalisten) die altijd alleen de oppervlakte zien en niet (willen) weten wat er echt aan de hand is. Op deze manier kunnen de criminelen doorgaan met wat en hoe ze willen. Een fascinerend beeld! Ik weet nu al waarom ik dit in Vietnam voor me heb laten schilderen! Tussen haakjes: De jezuïet Rupert Lay houdt (zo in een lezing) het verhaal van de redding van de zondaar voor waarachtiger dan de rest van Johannes' Evangelie - en ik houd het ook voor waarachtiger dan (bijna) de rest van het Evangelie in zijn geheel, de drie in het begin genoemde boeken in aanmerking genomen.

en zeggen, dat we je betrappt zouden hebben bij het vrijen met een jongeman, maar dat hij ontsnapt is, dan zul je gestenigd worden." Een aantrekkelijke vrouw had tegen zulke mannen dus alleen de keuze uit prostitutie of de dood - geen kans dus. En in het geval van de zondares in het evangelie van Johannes was de situatie natuurlijk iets anders: zij was zeker een prostituee en had op de een of andere manier de regels van haar "beroep" overtreden - we weten niet wat dat was, maar dat is niet belangrijk - en moest daar nu voor gestraft worden. (Misschien had ze haar correcte inkomsten verborgen gehouden voor haar "beschermers"? Misschien had ze ook gehoord over de toespraken van

Jezus en wilde ze haar beroep opgeven?) Daarvoor hadden haar "beschermers" (of pooiers) het zo geregeld dat ze betrappt werd op seks met een hoerenloper (het was een geregeld verhaal, zodat de hoerenloper onherkenbaar kon ontsnappen) en daarom gestraft moest worden - vooral als waarschuwing voor "de andere vrouwen van de beschermers", zodat die niet ook zulke onzin uithaalden... Dit brutale en ook ronduit misdadige gedrag was nu door Jezus opgemerkt - en in openbare toespraken aan de kaak gesteld: "Tegen de zonde, tegen de huichelaars, voor de liefde".

Daarbij had hij echter de strijd aangebonden met de kennelijk zeer machtige demimonde, die wij tegenwoordig de "maffia" zouden noemen. En de maffia, samen met de toenmalige "godelijke priesterkaste", die niet precies wilde weten wat er aan de hand was, zorgden ervoor dat hij moest sterven.

Jezus was dus geen stichter van een religie zoals beschreven in het Nieuwe Testament, maar zoiets als een onderzoeksjournalist zoals Peter R. de Vries (Nederland), Ján Kuciak en zijn bruid Martina Kusnirova (Slowakije), Daphne Caruana Galizia (Malta) en Jamal Khashoggi (Saoedi-Arabië) in onze tijd. Hij had dus de criminele machinaties in verband met prostitutie en geld (de typische werkterreinen van de maffia, de functionarissen van de autoriteiten deden mee of keken de andere kant op) "ter plaatse" ontdekt en maakte dit vervolgens, bij gebrek aan de tegenwoordig gebruikelijke media, openbaar in openbare toespraken - die later min of meer vrome preken werden, die niemand meer kwetsten.

Onder de drie aan het begin van deze tekst genoemde "geloofskritische boeken", die met name hebben geleid tot het begrip "Jezus-ideologie", bevinden zich zeker twee boeken van de journaliste Petra Reski, die zich uitvoerig heeft beziggehouden met de maffia in Italië en Duitsland:

4. Petra Reski: "Maffia" (2009) en "Van Kamen tot Corleone" (2010).

Reski beschrijft zeer levendig en uiteraard ook zeer gekwalificeerd hoe er niet alleen in Italië en Duitsland maffia's bestaan, maar dat dergelijke "organisaties" waarschijnlijk in alle samenlevingen bestaan, algemeen bekend is hun "activiteit" ook in de V.S. Uit Oost-Azië zijn vooral de Triades (China) en de Yakuza (Japan) actief. Dan was er ook nog op 28. 5. 2018 in de krant DIE WELT een artikel over de Russische maffia, die alomtegenwoordig is in het Westen en die dus op de een of andere manier ook ons beheerst, hoewel we ons daar meestal niet van bewust zijn, en op 11.1.21 was er een artikel over El Capo (Mexico), die een charmante verleider was en die veel om zijn familie gaf en die zijn drugsimperium zag als een normale zakelijke onderneming die draaiende gehouden moest worden. Of zoek het zelf uit met google! Welke landnamen en bovendien het woord "maffia" je ook intikt, je zult het zeker overal of in ieder geval meestal tegenkomen. En het is niet alleen Petra Reski die tot de conclusie komt van de "alomtegenwoordigheid" van maffia's, ook de jezuïtische priester Rupert Lay sprak in zijn lezingen en ook anderszins steeds weer van op zijn minst maffiastructuren "boven ons" - zonder dat wij het merken.

Als de maffia tegenwoordig bij wijze van spreken overal in de meest uiteenlo-

pende culturen bestaat - in ieder geval in "anonieme samenlevingen", dan is het moeilijk in te zien waarom zij niet al in vroegere culturen - dus ook in de tijd van Jezus - bestond, tenminste als er zulke uitstekende bewijzen voor zijn als de geplande bestraffing van een prostituee, waarbij een paar woorden van een duidelijk geïnformeerde man voldoende zijn om deze bestraffing "af te blazen".

En hoe zit het tegenwoordig met de samenwerking tussen de maffia en de religie? Op het eerste gezicht is die er natuurlijk niet, en natuurlijk zijn er geen overeenkomstige contracten, en natuurlijk zal iedereen die zich bezighoudt met onderwijs dat zich ook bezighoudt met morele kwesties van jongeren heftig ontkennen dat hij of zij een informant van de maffia is of er anderszins mee samenwerkt. Het is echter erg moeilijk om dit te bewijzen, niet in de laatste plaats omdat echte maffialeden (om de term informanten te gebruiken) zich in veel opzichten niet anders zouden gedragen dan maffia niet-leden. Het enige overtuigende bewijs zou zijn dat echte moraal die aantrekkelijk is voor jongeren effectief wordt bevorderd. Dat er overeenkomstig wetenschappelijk onderzoek is naar wat tot echte moraal leidt en wat niet, enz. Maar dergelijke bewijzen: ontbreken! De diepste reden hiervoor kan alleen maar zijn dat echte moraal helemaal niet gewenst is - en dat volledig in de zin van een maffia. En wie uit de verdenking van maffia-gelieerdheid wil komen, moet eindelijk eens zorgen dat hij echt effectief is en vooral vraagtekens zetten bij de morele concepten die hij in zijn hoofd heeft en voor jongeren in praktijk brengt. En zolang dat niet gebeurt, heb ik blijkbaar gelijk met mijn vermoeden als ik uitga van een informantenfunctie in de zin van de maffia, die men helemaal niet wil overwinnen?

En hoe is dit "geplagieerde Nieuwe Testament" tot stand gekomen?

De eerste vraag is hoe al die op zijn minst nogal vreemde verhalen over goden en boeddhisme in de biografie van Jezus terecht zijn gekomen. Zulke dingen gebeuren zeker niet vanzelf, ze moeten bewust gemaakt zijn. Er moeten dus mensen achter hebben gezeten. Maar wie doet zo iets? Volgelingen en bewonderaars - of wie anders? Het is de verdienste van het protestantse Duitse Jezus-onderzoek in de 19e en begin 20e eeuw dat men inzag dat het Nieuwe Testament weinig te maken heeft met een exacte beschrijving van het leven van Jezus, maar het geloof in de vroege kerk wil scheppen of reproduceren. We weten dus vrijwel niets over de echte Jezus uit het Nieuwe Testament, maar alleen iets over het geloof van de vroege kerk. Echt niet? Maar de zaak is eigenlijk heel eenvoudig, als je eenmaal het idee krijgt van de demimonde, tegen wiens doen en laten Jezus zich had ingezet - en dat hij hier kennelijk een taak in het leven had gezien. Want met de kruisiging van Jezus waren de ideeën van Jezus natuurlijk niet ook gestorven, hij had lang genoeg in het openbaar gesproken en dus had hij ook volgelingen. En na zijn dood begonnen sommigen van hen in zijn geest verder te gaan. De tegenstanders van Jezus vonden dat helemaal niet leuk. En het is zeker niet vergezocht dat deze tegenstanders, nadat zij het lichaam van hun bijzonder onbeminde tegenstander door gerechtelijke moord hadden uitgeschakeld, er ook niet voor terugdeinsden om wegen

en middelen te vinden om zijn geest uit te doven. Tegenwoordig kennen we dit soort damnatio memoriae (de Romeinen noemden het zo) van het wissen van bestanden op harde schijven in computers. Als je ze verwijderd met een klik op de "Delete"-functie, is de inhoud er nog wel, maar je kunt ze niet meer terugvinden. Maar er zijn programma's om ze terug te vinden. Iets wordt pas echt gewist als de te wissen inhoud wordt overschreven door nieuwe inhoud. En dat was zeker het geval met de inzet van Jezus - die werd overschreven met een "nieuwe inhoud" - en dat was de constructie van al die plagiaten van andere religies, die we vandaag kennen als het "Nieuwe Testament". Er waren waarschijnlijk de opdrachtgevers en de uitvoerders. De opdrachtgevers waren natuurlijk dezelfde demimensen of maffiosi die Jezus aan het kruis hadden gebracht, en de uitvoerders waren deskundigen uit het boeddhisme, de godsdiensten van de goden en het jodendom die op de een of andere manier waren ingehuurd, waarover later meer. Het Nieuwe Testament is dus niet "Gods woord", maar zoiets als een opdrachtwerk van de maffia. Het is dus geen reclame- en opbouwend geschrift VOOR de echte Jezus, maar een ingenieuze afleidingsmanoeuvre TEGEN de echte Jezus en zijn zaak - met de middelen van die tijd, vooral het plagiaat van de verhalen over goden en boeddhisme.

En deze "nieuwkomer" Paulus speelde duidelijk de hoofdrol in dit schrappen en herschrijven, want hij was het waarschijnlijk die op het idee was gekomen om van Jezus' kruisdood een offerdood te maken - voor de verlossing van de mensheid van wat dan ook. Paulus had zich dus nooit echt bekeerd - hij was alleen van tactiek veranderd om Jezus' inzet te bestrijden, en daarmee was hij succesvol - tot nu toe.

Dit betekent ook dat de drie aan het begin van dit artikel geciteerde critici van onze godsdienst volkomen gelijk hebben in hun kritiek - alleen ziet de oplossing van het probleem er misschien iets anders uit dan hoe zij zich ieder voorstelden.

Maar ik hoor de critici van wat ik nu geschreven heb al zeggen: Stel dat het zondeverhaal uit Johannes 8 inderdaad een halfslachtig strafverhaal is, dan is het dus indirect bewijs voor de echte Jezus. Maar hoe kan men de hele traditionele theologie overboord gooien op grond van één enkel stukje indirect bewijs? Daarop kan ik alleen maar zeggen dat men in een onduidelijk geval heel goed een zaak perfect kan reconstrueren uit één enkel goed stuk indirect bewijs! En het geval van Jezus is echt buitengewoon onduidelijk - niemand weet bijvoorbeeld wie het Nieuwe Testament heeft geschreven (het waren in ieder geval niet Jezus' leerlingen of anderen die Jezus persoonlijk hadden meegemaakt), waarom het is geschreven en hoe het erin is geslaagd het "onder de mensen" te krijgen. De verklaring dat een gewetenloze maffia grotendeels achter deze "onduidelijkheden" zat, is volgens mij de meest plausibele. Dit was vooral bedoeld om het succes van Jezus' inzet voor een echte moraal ten koste van alles te voorkomen!

Het probleem met het Duitse protestantse Jezus-onderzoek is nog steeds dat dit onderzoek eigenlijk alleen maar heeft vastgesteld wat NIET was en niet WAT WAS. Ook heb ik geen aanwijzingen gevonden hoe die godenverhalen

die ik aanhaal in het Nieuwe Testament terecht zijn gekomen. Je maakt het je hier wel erg gemakkelijk met betrekking tot een rationele verklaring van Jezus' opstanding dat zijn discipelen na zijn moord zo intens om hem zouden hebben gerouwd dat ze uiteindelijk in zijn opstanding geloofden en vervolgens ook daadwerkelijk de opgestane Christus zagen en met hem spraken. Ik denk echter dat dergelijke verklaringen niet erg overtuigend zijn. Daarom vind ik de verklaring dat het verhaal van de opstanding een plagiaat is van de godsdiensten van de goden en dat er "helemaal niets aan de hand is" met betrekking tot Jezus veel plausibeler en veel beter onderbouwd.

Hoe kon deze mengelmoes van verhalen over goden, diverse boeddhistische teksten en verwijzingen naar het joodse Oude Testament, en zeker ook met enkele werkelijk bestaande voorvallen uit het leven van Jezus, dan ontstaan, waaraan vervolgens algemeen vroom klinkende schijnprofundatie werd toegevoegd, zoals altijd kenmerkend is geweest voor religieuze teksten?

Ik denk dat we kunnen aannemen dat er na de dood van Jezus drie groepen mensen waren, waarvan de laatste twee in deze lijst uiteindelijk de auteurs van het Nieuwe Testament werden:

1. degenen die Jezus kenden en zich met zijn geest bleven bezighouden of probeerden te bezighouden,
2. de tegenstanders van Jezus, die hem aan het kruis hadden gebracht en die een engagement in zijn zin koste wat kost wilden voorkomen. Aan gezien zij echter de herinnering aan de echte Jezus niet gemakkelijk konden verhinderen, vervulsten sommigen van hen deze herinneringen en onderbouwden hun leugens met vermeende openbaringen van de vermeende herrezen Jezus. Op die manier manipuleerden zij degenen uit groep 1. Zij slaagden daar zo goed in omdat andere tegenstanders van Jezus deze groep 1 onderdrukten, zelfs op brute wijze, en een situatie van angst creëerden. De broer van Jezus, Jacobus, werd bijvoorbeeld geëxecuteerd. De meeste "oude volgelingen van Jezus" kozen dus liever de minder gevaarlijke weg van het geloof, vooral in een beter leven na de dood.
3. En dan was er nog een derde groep mensen die de echte Jezus kende of in ieder geval zoveel positieve dingen over hem had gehoord, dat ze door wilden gaan met zijn inzet. Zij zagen nu de onoverkomelijke macht van groep 2 en de onmogelijkheid voor groep 1 om met de "echte Jezus" de overhand te krijgen. En ze wilden ook geen martelaar worden, wie wil er nou martelaar worden en het zou geen goed doen? Dus wat te doen? Het meest intelligente of slimme wat ze konden doen was zich aanpassen aan de uiterlijke verschijning van groep 2 en niet alleen meegaan in hun leugens en bedrog, maar deze ook nog eens zoezeer vergroten, d.w.z. hoe gekker en ingewikkelder hoe beter, zodat de onzin van deze leugens en bedrog daadwerkelijk duidelijk zou worden - en in ieder geval later, wanneer er hopelijk geen druk meer zou zijn van Jezus-tegenstanders, de echte Jezus zou kunnen worden herkend.

Maar het ging niet alleen om zulke godenverhalen. Ik citeer hier uit het

boek "Der Jesuswahn" (2011/2013) van Heinz-Werner Kubitz, wat hij schrijft over de tegenstrijdigheden in het Nieuwe Testament:

"Wat naar voren komt is echter geenszins sluitend en consistent. Spreekt hij in Mt 11,30 over een zachtmoedig juk, dan verkondigt hij in Mt 10,34 dat hij niet gekomen is om vrede te brengen maar het zwaard. Als hij de blijvende geldigheid van de wet benadrukt, lijkt hij die elders terzijde te schuiven. Als hij blijkbaar ascese in principe afwijst (voor hemzelf), stuurt hij zijn discipelen met ascetische instructies om in de omliggende dorpen te prediken. Toont hij zich enerzijds een humanisator van een als onmenselijk omschreven legalisme, anderzijds blijkt hij een ethische rigorist te zijn. Enerzijds verkondigt hij de nadering van Gods heerschappij als evangelie, anderzijds deelt hij de idee van het oordeel met zijn omgeving en verzwakt daarmee zijn leer weer. Tegenover de verkondigde liefde van de Vader staat zijn optreden als rechter aan het einde der tijden. Jezus lijkt niet te merken dat met de mensen die in de eeuwige hel van vuur worden geworpen, ook zijn boodschap van liefde naar de vlammen zal worden verwezen. Wat zijn het gebod van de liefde en de liefde voor de vijand waard in het licht van de idee van het oordeel? Jezus had niet de macht en de innerlijke soevereiniteit om zich los te maken van het geloof in de hel en de duivel. Dit geldt des te meer voor het geloof in het oordeel, dat in Jezus' joodse omgeving bijna een constitutieve factor was. Men kan hem dit niet verwijten; hij was gewoon een kind van zijn tijd, en zijn denkpatronen, die vanuit het perspectief van vandaag onmenselijk, mythologisch en archaisch zijn, horen bij hem. Het is echter betreurenswaardig dat deze denkpatronen via overlevering en geschriften hun weg naar onze tijd hebben gevonden."

Het is daarom waarschijnlijk dat deze tegenstrijdigheden, evenals de godenverhalen, destijds geenszins achteloos - maar geheel bewust - in het Nieuwe Testament zijn opgenomen. De bedoeling was dat helder denkende mensen de onzin van al deze tegenstrijdigheden en vervolgens ook de echte Jezus weer konden vinden - althans als de druk van groep 2 er niet meer was. Daartoe deden ze nu niet alleen mee aan die godenverhalen en andere krampachtige verhalen, maar brachten ze vooral ook de zondaarsbezweering volgens Johannes 8 in het Nieuwe Testament, waaruit iedereen die niet helemaal wereldvreemd is na een duwtje in de rug tenminste kon herkennen dat dit een verhaal uit de demimonde is en hoe de echte Jezus zich hier had ingezet om een verschil te maken. Dat is waarschijnlijk wat ze dachten. Helaas hadden ze er echter geen rekening mee gehouden hoezeer deze onduidelijke leugens en misleidingen, die overduidelijk plagiaat waren van andere godsdiensten, en dan ook nog de tegenstrijdigheden in de teksten, de basis zouden worden van een nieuwe godsdienst rond Jezus en het zondaarsverhaal niet in zijn ware betekenis erkend zou worden.

Ik heb zelf een goed voorbeeld meegemaakt van hoe kundige tegenstanders van een staatsmachtsapparaat, dat andersdenkenden met angst en dwang onderdrukt, het kunnen ondermijnen zonder zelf echt gevaar te lopen: in het

midden van de jaren zestig heb ik in het kader van mijn opleiding tot industrieel bediende bij Siemens ook enige tijd doorgebracht in een fabriek in Opper-Franken bij de zonegrens. En omdat ik graag naar klassieke muziek luister als ik "thuis" werk, had ik altijd een DDR-zender op mijn radio afgestemd, want op de een of andere manier was daar meer klassieke muziek te horen dan op westerse zenders. Maar eerst moet ik je een achtergrondverhaal vertellen: Aan het begin van mijn leertijd werkte ik in een Siemensfabriek in Berlijn (West) en na het werk reed ik vaak over de sectorgrens naar de Oostsector om daar de twee operahuizen te bezoeken, de Staatsopera "Unter den Linden" of de Kommunistische Oper. En bij een van deze operabezoeken hoorde ik Verdi's Nabucco, waarvan de achtergrond het verlangen van de Joden is naar bevrijding uit hun gevangenschap in Babylon. We kennen allemaal het beroemde gevangenenkoor. Nu, om de situatie van de gevangenschap van de mensen in de Sovjet-zone te ontzenuwen, ging het programma in detail in op de verbastering van deze opera door de boosaardige nazi's tijdens het nazi-tijdperk. Omdat de Joden in die tijd niet naar de vrijheid mochten verlangen, werd de tekst van de opera eenvoudigweg herschreven; het ging niet meer over de gevangenen Joden in Babylon, maar over gevangenen Egyptenaren in Assyrië (?). Maar dat houdt niets op in de opera - na het gevangenenkoor was er zo'n applaus dat de opera niet verder kon en het gevangenenkoor twee keer herhaald moest worden! En ik meen ook luisteraars met partijbadges in de opera gezien te hebben. Voor mij was dat een indrukwekkende ervaring, hoe de luisteraars protesteerden tegen de bouw van de muur die hen omsloot. En nu terug naar mijn muziekbeleving in Opper-Franken: Zo was er op een dag op de DDR-radio weer eens een "solidariteitsconcert voor de door de meningsdwang van Bonn vervolgd", dat zoals altijd doeltreffend werd ingeleid met de eerste maten van het pianoconcert van Tsjaikovski. En in deze geest was er toen het gevangenenkoor uit Nabucco, waarbij de arme gevangenen hier waarschijnlijk de West-Duitsers waren. Zoals toen nog wel eens het geval was, was de taal in de opera niet het oorspronkelijke Italiaans, maar een Duitse vertaling. En terwijl ik ernaar luisterde, dacht ik: "Wat zingen ze eigenlijk?" Want ze zongen iets heel anders dan wat ik kende, dus: "Groet de heilige stromen van onze Nijl, groet Memphis en zijn zonnetempel," - in plaats van "Groet de heilige stromen van de Jordaan, groet Sion en zijn torenhoge kantelen ...". Dus ze hadden een plaat op de draaitafel gelegd met de nazi-ervalsing! Als dat geen duidelijke subliminale massale kritiek was op de opgelegde politieke ideologie! Natuurlijk werd deze kritiek alleen begrepen door degenen die op de hoogte waren van de verbastering van de opera in de nazi-tijd - en dat waren degenen uit de burgerlijke klasse die zich misschien vermaakten, maar verder hun mond hielden. En de "domme proleten" die zo begaan waren met het communisme en het toejuichen, ik denk dat het vooral ging om de mensen in de regering en andere hoge functies, kregen dat allemaal niet mee. Deze nazi-tekst op de DDR-radio was dus in zekere zin een bespottend van de domme communistische functionarissen door de hoogopgeleide burgers. En als een van de kameraden dit echt had opgemerkt en vermanend had toegesproken, dan hadden de "klassieke muziek

disc jockeys" zich eruit gepraat door te zeggen dat ze helaas altijd gewoon de platen opzetten en nooit naar de teksten luisterden, enzovoort.

Of een ander voorbeeld dat een bevriende Chinese professor me vertelde over de westerse cultuur: In de tijd van Mao's Culturele Revolutie moest alles wat niet strookte met de communistisch-atheïstische vooruitgang worden vernietigd, China moest verlicht-modern worden. Dus moesten ook onvervangbare en zeer waardevolle steles met citaten van Confucius worden vernietigd. Vindingrijke tegenstanders van deze vernietiging bedekten deze steles nu met een laag kalk en schilderden er Mao-citaten op - en Mao-citaten mochten niet worden vernietigd. En, dachten de vindingrijke tegenstanders, ooit zal men zich de oude cultuur weer herinneren - en dan kan de kalklaag worden verwijderd - en zullen de onmetelijk waardevolle steles worden hersteld.

Ja, waarom zouden de trouwe volgelingen van Jezus 2000 jaar geleden niet ook zo intelligent gedacht hebben, om de inzet van de echte Jezus te redden van de tijd van vijandigheid tegen de echte Jezus tot in andere tijden, waarin die vijandigheid niet meer zou bestaan en waarin men openlijk zou kunnen spreken?

Natuurlijk moest alles er zo serieus en waarachtig mogelijk uitzien en konden de intelligente Jezus-volgelingen er ook nauwelijks met anderen over praten, om niet bij de verkeerde mensen terecht te komen en het project "echte Jezus door overmatige vervreemding" in gevaar te brengen. En mogelijk werkten sommigen ook met veel goede wil aan het Nieuwe Testament, zonder de context van het project te kennen.

Maar ik denk dat als we de these van de drie of zelfs vier groeperingen aanvaardden - en waarom niet, welk ander alternatief was er, niet voor niets zijn de theologen hulpeloos over de vraag hoe deze godenverhalen in de biografie van Jezus terecht zijn gekomen en gaan ze er liever helemaal niet op in - we de echte Jezus heel goed kunnen reconstrueren.

En vooral: Met de herinnering aan de inzet van de echte Jezus - dat wil zeggen, van een "Jezus-ideologie" (Let op: het woord "ideologie" wordt hier eventueel ook neutraal gebruikt, dus in de betekenis van "ideeënleer") - zou onze religie er natuurlijk heel anders uitzien, het zou niet langer een religie van priesters en geleerden zijn, een religie van dogma's en geloof, en dus ook niet langer een religie van macht en overheersing, waarvan de officiële hoofddoelen vergeving en geruststelling van een leven na de dood zijn, maar een zeer ethische levensbeschouwelijke religie met redelijke spelregels voor het hier en nu. En deze redelijke spelregels zouden zodanig zijn dat iedereen ze zou kunnen aanvaarden, vooral wat betreft de seksuele moraal. Natuurlijk zou hij ze van kinds af aan moeten leren. Met "iedereen" bedoel ik ook de leden van andere religies, dus ook de moslims - volgens mijn ervaring als leraar zijn het juist de meisjes die het meest geïnteresseerd zijn. De "oudjes" kunnen we sowieso niet bereiken - ongeacht welke religie - maar zoals ik het zie, zouden de jongeren van de verschillende religies elkaar zeker kunnen motiveren en zelfs aanspo-

ren. En dat zal rondgaan, zeker in ons internettijdperk - en onder alle jongeren!

De reconstructie van de echte Jezus.

Ik denk dat we de paleontologen als voorbeeld kunnen nemen voor reconstructie, aangezien zij vaak tot zeer overtuigende resultaten komen uit zeer weinig vondsten, bijvoorbeeld wanneer zij een dier reconstrueren dat 70 miljoen jaar geleden leefde aan de hand van een gefossiliseerde onderkaak. Waarom dan niet op dezelfde manier de echte Jezus reconstrueren? Wat wij met bijzondere zekerheid over hem weten en wat ook vrij realistisch is, ook al is het maar heel weinig, zou daarvoor moeten volstaan. Het wordt door alle theologen als zeker aanvaard dat Jezus tijdens zijn leven bevriend was met prostituees en tollenaars, dat hij tot menigten sprak en dat hij werd gekruisigd. En dan kennen we deze procedure met twee getuigen in zijn tijd om gerechtigheid te vinden, en we weten ook uit het Susanna-verhaal aan het eind van het boek Daniël hoe dit juist in verband met vrouwen werd misbruikt om hen tot seks te chanteren: "Of je hebt seks met ons of we zullen je melden dat we je betrap hebben met een andere man die niet de jouwe is, dan zul je worden terechtgesteld". Dit alles zou volstaan voor een reconstructie, want men kan concluderen dat deze Jezus in vertrouwelijke gesprekken van prostituees had vernomen hoe zij door criminele onderdanen tot hun beroep werden gechanteerd en vervolgens uitgebuit. Zijn briljant diplomatiek antwoord aan de would-be stoners in het verhaal van de zondaar, "Wie onder u zonder zonde is..." na Johannes 8, suggereert in ieder geval dat hij het inzicht had dat de achtergrond van de zaak ook zo'n chantageverhaal was. Dit zou ook passen bij het feit dat hij van tollenaars had gehoord hoe ook zij waarschijnlijk werden gechanteerd om beschermgeld te betalen en ook werden uitgebuit.

Of Jezus zelf echt "zondeloos" was in dit alles en of hij niet ook "nauwere banden" had met prostituees, weten we niet. Ik denk ook niet dat dat belangrijk is. Maar in elk geval was hij diep van binnen een correct en humaan mens met een hoog rechtvaardigheidsgevoel - en we kunnen berekenen dat hij diep geschokt was door wat de prostituees hem vertelden over hoe ze gechanteerd waren met hun beroep - en dat hij daar absoluut iets effectiefs tegen wilde doen.

Het is daarom zeer aannemelijk dat er een direct verband bestaat met zijn openbare toespraken waar "de massa's massaal op afkwamen", namelijk dat hij deze criminele toestanden in zijn tijd had onderzocht en ze vervolgens met publicitair effect aan de kaak had gesteld, wat voor de toehoorders zo interessant was dat ze hem zelfs tot in de woestijn volgden. Natuurlijk vonden degenen die aan de kaak werden gesteld dit helemaal niet leuk - en dus zorgden zij ervoor dat Jezus werd geëlimineerd - voordat hij nog meer schade kon aanrichten (in hun zin) en voordat zij zelf de doodstraf kregen, zoals de twee oude mannen in het Susanna-verhaal. En zo had Jezus helaas verloren in een machtsstrijd (a la het Susanna-verhaal) en werd hij door marteling uit de weg geruimd.

Overigens beschouwt de theoloog Gerd Lüdemann slechts 5% van alle woorden van Jezus in het Nieuwe Testament als echte Jezus-woorden, de vraag is alleen welke dat zijn. Ik denk dat het de woorden zijn die te maken hebben met

Jezus' inzet tegen de criminele omstandigheden in zijn tijd. We moeten hier beslissen. Want de andere woorden van Jezus, die niet van hem zijn, leiden alleen maar op een dwaalspoor en dus kunnen we die bij de beoordeling van Jezus' inzet best links laten liggen, om onze energie niet te verspillen aan iets wat helemaal niets met de echte Jezus te maken heeft.

Het is dus zo gemakkelijk om tot de echte Jezus te komen en dan ook nog tot de oorsprong van het Nieuwe Testament, tot een Jezus zonder alle mogelijke en onmogelijke sacrificia intellectus, zonder enig irrationeel geloof...En een Joodse Jezus is hij bovendien, want hij staat wel degelijk in de traditie van de zorg van de oorspronkelijke Joodse religie (zie p. 7) of beter de oorspronkelijke Joodse "levenshouding" en de typisch Joodse profeten - en hij wilde alleen maar iets veranderen dat fout liep in de Joodse samenleving.

Natuurlijk Natuurlijk, dit alles is ook een theorie - maar het is onvergelijkbaar plausibeler aannemelijker en realistischer dan een biografie met al deze duidelijke... duidelijk plagiaat van de heidense religies, waarin een maagdelijke geboorte waarin een maagdelijke geboorte en andere verhalen over goden de basis vormen voor het verhaal van Jezus - zulke ondoorgroondelijke verhalen (het moet zo gezegd worden!) suggereren vanaf het begin dat suggereren vanaf het begin iets onsamenhangends zonder enige concrete basis en kunnen daarom met een gerust hart worden opgeruimd! Natuurlijk geldt hier hetzelfde als geldt voor alle troep: er zijn altijd dingen die in orde zijn en verder gebruikt kunnen worden of zelfs gebruikt moeten worden - maar of zelfs gebruikt moeten worden - maar in een heel ander concept!

Wat nog steeds wijst op de echte Jezus.

Zo passen sommige bijbelse passages heel goed in het aanvaardbare Jezus-concept, die ook door kritische theologische deskundigen worden aanvaard als de oorspronkelijke Jezus en die de onbekende auteurs van het Nieuwe Testament niet konden verzwijgen, eenvoudigweg omdat ze destijds waarschijnlijk te bekend waren en al gedurende verscheidene generaties mondeling waren doorgegeven. Het is aannemelijk dat zij vervolgens werden aangepast aan de ideologie van Jezus' tegenstanders, bijvoorbeeld het verhaal van de zondaar in Johannes 8 werd een aansporing "zondig voortaan niet meer". Of in het verhaal van de verloren zoon (dat mogelijk autobiografisch is), werd hij een nietsnut die zijn geërfde fortuin had verkwist aan prostituees. Natuurlijk moest hij slecht gemaakt worden. Maar het blijft een raadsel waarom zijn vader hem zo vrolijk terugnam. De oplossing is eigenlijk eenvoudig: de zoon had slechts een gelegenhedsleven geleid, maar waarschijnlijker is dat hij zakelijke relaties was begonnen en speculeerde, gewoon omdat hij geen echt verstand van zaken had of omdat hij gewoon pech had. Misschien had hij al zijn fortuin op één kaart gezet en een kamelenkaravaan uitgerust en naar een ver land gestuurd, en als de onderneming succesvol was geweest, had hij een waanzinnig bedrag verdiend. Maar er waren rovers gekomen of er had een verschrikkelijke zandstorm gewoed of hij was bedrogen - en zo had hij alles verloren. En waarom nam de vader hem dan zo blij op? Ja, deze zoon had geprobeerd uit de vaak bekrom-

pen, benauwde tradities van zijn wereldje te breken - en had pech gehad. Maar hij had iets durven doen, en dat was iets heel positiefs!

Dit verhaal ziet er dus heel anders uit dan wij het kennen. Maar zo mocht dit natuurlijk niet verschijnen in het Nieuwe Testament, volgens de auteurs - Jezus mocht alleen zo min mogelijk een reëel rationeel persoon zijn (of alleen in trivialiteiten) die hier en nu iets wilde veranderen, hij moest een buitenwereldse godsdienststichter worden.

OPMERKINGEN

We kunnen dus niet meer met een zuiver geweten de gebruikelijke vermeende geloofswaarheden en een op deze geloofswaarheden gebaseerde leer vertellen, vooral niet aan jongeren, en we kunnen ook gewoon niets doen, terwijl we de mogelijkheid zouden hebben om iets te doen!

In ieder geval ben ik na mijn studie theologie (katholiek, in Frankfurt St. Georgen, Innsbruck en Münster) en verdere studies en na meer dan 30 jaar lesgeven gestuit op een alternatieve Jezus, die als het ware een groot moment voor de mensheid was en die niet kan worden weerlegd.

De vraag is natuurlijk of de bekommernissen van deze Jezus vandaag daadwerkelijk in praktijk kunnen worden gebracht. En hier ben ik er vast van overtuigd, vooral na mijn ervaringen als leraar en dan vooral ook door gesprekken met ouders en met meisjes of jonge vrouwen later (zie epiloog), dat dit heel goed mogelijk is, in ieder geval veel beter dan het concept met de traditionele Jezus zoals dat vandaag de dag gebruikelijk is. Bovenal zou deze alternatieve Jezus ook bij niet-gelovigen en mensen met een ander geloof heel goed moeten aanslaan.

De reden waarom dit zou moeten werken: Jongeren hebben van nature een hoog moreel potentieel, maar dat moet wel geactiveerd worden. Omdat ze deze moraal niet automatisch uit zichzelf kunnen leven, moeten ze die aanleren. Het is min of meer hetzelfde als met lopen en praten, de mens is er inderdaad aanleg voor en hij kan op beide gebieden ook topprestaties leveren, maar hij moet dit alles nog leren - hier door te observeren en te imiteren. En hij leert het graag! In het geval van de moraal is observatie echter niet voldoende, omdat de belangrijkste componenten niet te zien zijn, omdat ze in de geest plaatsvinden. Dus moet de geest geïnformeerd worden - en als deze informatie overeenkomt met de aanleg van de jongere, dan zal hij er maar al te graag op ingaan (zie nogmaals mijn ervaringen in de epiloog).

Bogus moraal en echte (seksuele) moraal: De "paar gevallen van misbruik" zijn slechts het topje van een ijsberg.

Als er vandaag genoeg van deze MeToo-verhalen zijn, waarom zouden die er 2000 jaar geleden dan niet ook zijn geweest - ik denk dat ze nog veel erger waren dan die van vandaag, een aanwijzing daarvoor is het verhaal van de mooie Susanna. Bovendien waren er toen geen vrije media die zulke dingen ooit aan de kaak konden stellen.

De stelling van het concept van dit boekje is dat de mens een hoog potentieel heeft voor echte moraal, maar dat dit hoge potentieel helaas sinds mensenheugenis, dus ook nu, in de pedagogie zeer slecht is gebruikt door het te "vullen" of beter "op te vullen" met de pseudo-moraal van de vijandigheid tegenover het lichaam. Althans deze pseudo-moraal dringt zich altijd op de voorgrond en wordt daardoor uiteindelijk de basis van de (seksuele) moraal. Natuurlijk kan dit soms goed gaan, vooral als een jongere een zeer wijs ouderlijk huis heeft en ook in andere opzichten zeer gunstige omstandigheden. Maar een echte moraal voor iedereen werkt niet op deze manier.

Het probleem hier is dat van een self-fulfilling prophecy: als men aanneemt dat jongeren vanaf hun jeugd slecht zijn (a la Gen. 8:21 e.v.: "... want de begeerte van de mens is slecht vanaf zijn jeugd ..."), dan zijn ze slecht. Maar als ze verondersteld worden goed te zijn, dan zijn ze dat ook, simpelweg omdat de pedagogische aanpak dan heel anders is: In het eerste geval leg je jongeren allerlei beperkingen op en boezemt hen angst in, vooral in het kader van de seksuele moraal, om hen ervan te weerhouden kwaad te doen (wat ze eigenlijk niet willen doen), maar in het tweede geval geef je hen zinvolle informatie en tips over hoe ze hun hoge moraal met succes kunnen beleven. En dat is het probleem dat de meeste opvoeders en ook theologen deze verschillen niet zien - en denken dat ze alle jongeren over één kam kunnen scheren en ze op dezelfde manier kunnen behandelen met de indoctrinatie van dwangmatigheden en angsten, of zelfs helemaal niets doen en alles laten gaan, "omdat je toch niets kunt doen".

Maar ik zie hier zeer grote mogelijkheden! En het voorlichten van jongeren, en vooral meisjes, kan zelfs zo goed werken dat het gebruikelijke "verbergen" van "specifieke lichaamsdelen" met meer of veel textiel overbodig wordt en ze in de eerste plaats zo'n hoge moraal hebben dat ze later ook geen pillen en condooms nodig hebben.

Vanuit mijn ervaring als godsdienstleraar op een vakschool weet ik nu zeker dat jongeren wel degelijk een moraal willen, ja zelfs een seksuele moraal, althans in eerste instantie. Waar het om gaat is dat het een verstandige is die ze kunnen begrijpen en die voor hen aantrekkelijk is - ook en vooral met betrekking tot een mooie liefde en een succesvol partnerschap. En deze Jezus die ik tegenkwam zou daar ook in passen en volledig geaccepteerd worden door jongeren - zelfs door niet-christenen! Want je kunt echt niets tegen hem hebben (zie ook het blauwe kader in de tekst vanaf p. 7).

Het probleem is dus niet Jezus op zich, maar de cultusreligie die de tegenstanders van Jezus construeerden om de echte Jezus uit te wissen (over damnatio memoriae, zie ook p. 9) en die ook nu nog het basisconcept is van onze christelijke religie. En al het bijgeloof en de machtsstructuren in ons christendom, inclusief de vrouwenhaat, zijn verbonden met deze cultusreligie.

Een taak zou nu dus zijn om niet TEGEN ALLES te zijn, maar VOOR HET RECHT. En hier zou men de kerken kunnen verwijten dat zij precies dat niet willen doen - met het argument dat zij een cultusgodsdienst zijn en dat bijvoorbeeld ethiek hun niet aangaat (dit wordt natuurlijk niet zo duidelijk gezegd, of

slechts zelden, maar ik ken dergelijke uitspraken). Last but not least zijn religies ook zakelijke ondernemingen waarvan het bedrijfsmodel bestaat uit vergeving en de belofte van een beter leven na de dood. (Dankzij de kerkbelasting is dit aspect van religie in ons land grotendeels naar de achtergrond verdwenen, omdat het geld nu vanzelf komt zonder dat de kerkmensen een reden hoeven te prediken om het te willen). En hoe meer de gelovigen persoonlijke problemen hebben, hoe beter voor de kerken, want hoe sterker de hoop op een beter hiernamaals wordt of werd. Althans in het verleden gedroegen gelovigen zich grotendeels volgens dit bedrijfsmodel. (U kent vast wel de spreekwoorden: "Op oudere leeftijd worden hoeren vroom." Of: "En toen hij oud werd, zong hij vrome psalmen.") Eigenlijk is alles wat er gebeurt bij buitenechtelijke seks zonde en zelfs een zware zonde. Ik wil het niemand moeilijk maken die in een "buitenechtelijke relatie" leeft, daar gaat het niet om. Maar ik ken geen serieus theologisch onderzoek naar een zinvolle morele pedagogie, waar is bijvoorbeeld onderzoek naar of seksuele schaamte werkelijk een "echte morele voedende waarde" heeft voor jongeren? Toch hebben we allang de ervaring dat "naturisten" naakt rondlopen op het terrein van hun clubs, onbekommerd en duidelijk "vrij van uitdaging", d.w.z. zonder dat er "seksuele verhalen" gebeuren, of laten we ook denken aan de primitieve volkeren. Maar overeenkomstig onderzoek van theologische zijde hierover: Geen sprake van. Kennelijk wil men er niets aan doen, men wil alles gewoon zijn gang laten gaan. Dat is niet alleen amateuristisch en onprofessioneel, dat is niet alleen - in goed Duits - een echte slordigheid, maar zelfs ronduit misdadig!

Begrijpt u mij hier alstublieft niet verkeerd: Alleen de schaamte overwinnen en dus zwembroeken en bikini's weglaten doet natuurlijk helemaal niets, want natuurlijk is het niet voldoende om iets weg te laten, vooral jongeren moet een moraal uit de geest worden bijgebracht. Maar een pseudo-moraal blijft een pseudo-moraal en een pseudo-moraal kan nooit de basis worden van een echte moraal!

In ieder geval denk ik dat de "functionarissen" van de gevestigde kerken hier geen echte belangstelling voor hebben en dus helemaal geen belangstelling voor de mens - en dat de paar gevallen van misbruik die ons momenteel treffen slechts het topje van de ijsberg zijn en dat de crux ligt in de criminele structuren van de kerken en religies in het algemeen.

Maar dat hoeft niet altijd zo te blijven!

De verstandigste eerste contacten zijn meisjes.

In elk geval ging het Jezus zeker niet om een grote theologie of filosofie, maar om een gelukkig en zinvol leven, vooral voor de kleine molenaar en de gemiddelde consument van die tijd, en in het algemeen voor alle mensen (of hun nakomelingen) - zonder de afleidingen van eerst prostituees of "toreros" in meer of minder vele bedden. (Noot: volgens statistieken van het bedrijf statistica hebben jongeren tussen 16 en 20 in Duitsland gemiddeld vier seksuele partners - dit heeft niets te maken met echte monogamie, waar het in ons geloof om gaat). Ik zie mezelf precies op de juiste plaats als godsdienstleraar op een vakschool, wat ik ooit was, ik had zulke jonge mensen voor me en ik denk ook een "goede

mix", d.w.z. van jongeren zonder schoolverlatersdiploma tot en met jongeren met A-niveau Maar in mijn "actieve tijd" was ik daar nog niet aan toe.

Ja, waarom begin ik met de meisjes? Allereerst hebben zij een sterk eigenbelang om alles goed te doen, en de basisvoorwaarde daarvoor is vooral kennis van aantrekkelijke alternatieven voor seks. En dan is er nog de stelling van de Spaanse filosoof Ortega y Gasset over hoezeer "onschuldige meisjes" met hun keuze van hun eerste intieme partner een immense invloed hebben op de geschiedenis, zelfs groter dan de macht van het leger: "Wie zou geloofd hebben dat iets zo onbegrijpelijk vluchtigs als de luchtformaties waarover jonge meisjes in kuise kamers peinden, diepere sporen zou nalaten op de eeuwen dan het staal van de oorlogsgod? Van de ontroerende weefsels van geheime meisjesfantasieën hangt grotendeels de werkelijkheid van de komende eeuw af. Shakespeare heeft gelijk: ons leven is geweven van droom!" (O.y.G., "Over de liefde", Stuttgart, 1954, blz. 24). Ja, "peinzend in kuise kamers", dat is waar meisjes over dromen, wat voor soort man hun eerste seksuele partner zou moeten zijn - en ik denk dat deze dromen heel goed beïnvloed kunnen worden door passende pedagogie. Meisjes staan altijd open voor iets beters, tenminste in het begin, want ze zijn zeker niet dom en onwillig. Er is een leuk experiment uit de dierenwereld: gedragsonderzoekers op een klein Japans eiland hadden herhaaldelijk vuile aardappelen naar de daar levende makaken (een apensoort) gegooid, net als ze uit het veld kwamen. En de makaken aten ze op - met het vuil. Maar op een dag kwam een jong vrouwtje op het idee om de aardappelen in een nabijgelegen beekje te wassen alvorens ze op te eten. En blijkbaar smaakten ze dan beter - en geleidelijk aan wasten alle makaken de aardappelen voor het eten, behalve de oude mannetjes. En na enige tijd wasten de makaken de aardappelen in de nabijgelegen zee, opnieuw was een jong vrouwtje hiermee begonnen, met het zoute water smaakten ze duidelijk nog beter. Alleen de oude mannetjes lieten zich niet van de wijs brengen, die gingen er ook niet in mee, die aten toch de aardappels met het vuil op.

Wat ik wil zeggen is: Als we een verandering in de maatschappij willen, is de kans heel groot als we beginnen bij de "jonge vrouwtjes"! Want zij moeten dan ook de anderen motiveren - de "oude mannetjes" zullen we hoogstwaarschijnlijk toch nooit bereiken (tenzij ze eerder soortgelijke gedachten hadden), hoe praktisch en voordelig het nieuwe ook is. Is het dus de moeite waard om te veel energie te steken in pogingen om "oude mannetjes" te overtuigen van iets nieuws? Dus moeten we ook bij hen niet te hard proberen - en dat geldt waarschijnlijk ook voor ons mensen ...

Dus begin met de "menselijke jonge vrouwtjes" - en ik denk dat ze mee zullen gaan! Ik schijn hier zelfs een natuurlijke aanleg te hebben gevonden voor een mooie moraal, en deze moraal is zelfs wereldwijd hetzelfde! Ook komt deze moraal zowel overeen met de moraaltheologie van de Kerk, dat seks buiten het huwelijk zonde is, als met de natuurrechtleer van de katholieke theologie: God eist niets van ons dat niet ook van zichzelf, dus van nature zinvol is. In deze context hoeft het woord "zonde" helemaal niet voor te komen in een pedagogie - alleen wie een pedagogie zoekt om jongeren te motiveren volgens de morele

regels van ons geloof te leven, dus zonder zonde, moet dit voor ogen hebben. Ja, is het niet de taak van een kerk die als volgeling van Jezus wil werken om niet alleen de geboden in een dreigende vorm te zeggen, maar om aantrekkelijke concepten te ontwikkelen hoe jongeren zonder "zonde" kunnen leven - zonder noodzakelijkerwijs over zonde te spreken? (Autofabrikanten proberen ook auto's te bouwen die zo veilig mogelijk zijn zonder veel over ongelukken te praten - maar dat willen ze juist voorkomen). En hier konden allen die een educatieve invloed op jongeren hebben, d.w.z. predikanten, bisschoppen, leraren, tijdschriftredacteurs en andere mediaprofessionals, zich verantwoordelijk voelen - en zeker ook op religieus gebied over de grenzen van de denominaties heen, zonder er al te veel over te praten. Ik voelde me ook verantwoordelijk voor alle leerlingen die naar mijn lessen godsdienstonderwijs kwamen, ongeacht hun godsdienst of niet - ik zag dit als mijn bijdrage aan de integratie van jongeren "van elders", z gezegd.

En als het werkt, wat ik op grond van mijn ervaring zeer waarschijnlijk acht, dan wordt alle critici van de kerk de wind uit de zeilen genomen - en als het niet werkt, wat ik onwaarschijnlijk acht, dan hebben "de mensen van de kerk" tenminste iets durven doen, en dat is iets.

Excursie naar het Oude Testament: van een grandioze "levensbepalende religie" voor alle mensen naar een tribale religie die eigenlijk alleen maar gaat over het in stand houden van het systeem.

Dit verwijst naar de Joodse religie. Hoe het oorspronkelijk was en hoe het gepland was, althans door mensen in het begin, wordt hier beschreven op blz. 7 en 8. We weten niet precies hoe het concept tot stand is gekomen. Misschien moeten we ons bevrijde of weggelopen slaven voorstellen, die een nieuwe plaats zochten om te leven en zich ofwel verenigden met mensen van andere naties (net zoals wij vandaag asielzoekers hebben) of hen onderwierpen of zelfs uitroelden, afhankelijk van wie de grotere macht had. Het Oude Testament maakt zeker melding van genocides - uiteraard altijd in opdracht en met hulp van de betreffende god, in het geval van de Joden de Joodse God, d.w.z. Jahweh. Er zijn echter ook theorieën dat de Joden zich niet schuldig hebben gemaakt aan genocide.

Maar laten we ons voorstellen dat de eenwording vreedzaam verliep, simpelweg omdat de bevrijde of weggelopen slaven een ideaal van mededogen voor ogen hadden dat ook voor anderen gold en waarvan de steun ook nodig was om toekomstige slavenjagers en andere vijanden af te weren. Vermoedelijk vond de 40-jarige migratie van de door de Egyptenaren bevrijde Joden niet plaats zoals in het Oude Testament wordt vermeld, maar het verhaal van de voormalige slaven die een nieuwe woonplaats zochten en rondzwierven, zelfs door woestijnen, ligt voor de hand. Het verhaal van een gemeenschappelijke zwerftocht is waarschijnlijk latere poëzie.

En natuurlijk dachten deze voormalige slaven, samen met de gastvolken, ook

na over hoe de gemeenschappelijke gemeenschap vorm moest krijgen, zodat het niet opnieuw tot zulke gedwongen en gewelddadige constructies zou komen als die welke zij hadden meegemaakt. Het is denkbaar dat er ook een intelligente leider (Mozes) was, die op een gegeven moment duidelijk tot het volk wilde spreken en vaststellen wat de onderlinge spelregels waren, en daartoe een berg beklom waarop volgens de algemene opinie een god woonde, om deze god om raad te vragen. En van daaruit keerde hij terug met een tekst van de wet van deze berggod.

En als er in deze wetstekst zulke wetten staan, om niet te doden of het huwelijk niet te verbreken, dan worden hier wel degelijk problemen aangepakt die bijvoorbeeld in de slavernij en in de godsdiensten van die tijd bestonden – deze vaak zeer onmenselijke gebruiken moeten dus verdwijnen.

Wij hebben het tegenwoordig makkelijk omdat we te verlicht zijn of althans denken dat we verlicht zijn, maar toen? Ja wat als het gebruikelijk is dat de eerste zoon geofferd moet worden voor de goden omdat ze anders ziektes en ongeluk en dood voor iedereen zullen sturen? Tegenwoordig denken we dat het heel gemakkelijk is om niet in de betekenis van zulke offers te geloven, maar wat als mensen een heel sterk geloof in God hebben?

Of laten we denken aan prostitutie ter ere van godheden, wat tegenwoordig ook wel "cultische prostitutie" wordt genoemd - zie hierover ook blz. 7f.

Hetzelfde geldt voor de angst voor de toorn van de goden. Ik citeer hier uit het eerste boek van de oude Griekse geschiedschrijver Herodotus (490/480 BC - 430/420 BC, par. 199):

"Maar de lelijkste gewoonte van de Babyloniërs is deze. Iedere vrouw van het land moet eens in haar leven in het heiligdom van Aphrodite gaan zitten en een vreemdeling toelaten. Velen die, uit trots op hun rijkdom, het beneden hun waardigheid achten om zich met anderen te mengen, rijden ook in overdekte wagens en stoppen bij het heiligdom met een groot gevolg van bedienden. Voor het grootste deel doen ze het echter op deze manier: in het heilige bos van Aphrodite zitten de vrouwen in menigte, hun hoofden verstrengeld met een touw, terwijl sommigen komen en anderen vertrekken. De vreemdelingen lopen over rechte paden die in alle richtingen tussen de vrouwen leiden, en stoppen om hun keuze te maken. Zodra een vrouw daar zit, mag zij niet naar huis voordat een van de vreemdelingen een munt in haar schoot heeft geworpen en zich bij haar buiten het heiligdom heeft gevoegd. Tijdens het opgooien hoeft hij slechts de woorden: "Welnu! In de naam van de godin Mylitta." Mylitta is de naam van Aphrodite bij de Assyriërs. Of de munt nu groot of klein is, zij mag hem niet afwijzen, want daar heeft zij geen recht toe, daar het nu heilig geld is. De eerste die het neergooit volgt zij en veracht niemand. Pas als zij zich heeft gegeven en haar dienst heeft bewezen aan de godin, komt zij thuis, en van nu af aan is geen gift zo groot dat gij haar ermee mag begiftigen. Maar allen die begaafd zijn met schoonheid en grootheid gaan snel weg; de lelijke daarentegen moeten daar lang blijven zonder de wet te kunnen vervullen; sommigen

wachten zelfs drie en vier jaar. Ook op Cyprus bestaat op sommige plaatsen bijna dezelfde gewoonte."

Is het echt altijd zo aangenaam en leuk voor een vrouw om zich minstens één keer in haar leven te prostitueren? Het is niet voor niets dat vrouwen in huifkarren rijden en velen stellen deze "dienst" uit tot ze oud en (soms) lelijk zijn en voor niets anders meer bruikbaar. Herodotus spreekt ook van een lelijke gewoonte. Ja, hoe wordt men vrij van de dwang tot dergelijke "aanbidding"? Als verlichting niet werkt omdat mensen in goden geloven, dan moet er een nieuwe god geconstrueerd worden voor wie andere geboden gelden en voor wie deze "seksdienst" een zonde is.

Paar cultische prostituees bij de zonnetempel in Konarak/India met een god in de vorm van een slang.

Het Adam en Eva verhaal, bijvoorbeeld, is zo'n verlossingsverhaal. Want het gaat niet over de schepping van de eerste mensen, dit verhaal is slechts de destijds gebruikelijke raamvertelling over het ontstaan van de mens, maar dit verhaal is een verhaal tegen de cultische prostitutie - en heeft absoluut niets te maken met enige erfzonde. Achter Eva gaat eerder een tot "mens" gedegradeerde godheid schuil, voor wie wat voor de godheid aanbidding was, nu zonde is. We kunnen deze naamsverandering nog herkennen: De godheid heette Hepatu of Hebe - en als men in deze namen de "H" weglaat of zelfs niet uitsprekt, bijvoorbeeld zoals de Fransen doen, en de p of b met de lippen wrijft, zoals de Spanjaarden doen, en de uitgang weglaat, zoals de Fransen ook heel vaak doen, dan wordt het Eva of ook Eva. Eva als de eerste menselijke vrouw heeft nooit bestaan, zij is een kunstmatige figuur, net als de God van Adam en Eva. Het doel van deze drie figuren is - in de eerste plaats - een engagement tegen de cultische prostitutie, d.w.z. voor een mooie ware monogamie van hoge liefde en partnerschap tussen man en vrouw. Interessant is hier ook hoe de auteurs van dit verhaal de oorsprong van de schaamte zien: Het is de straf voor seksuele gemeenschap met een hoer - dat wil zeggen gemeenschap die niet overeenkomt met echte monogamie. Dit zou echter ook betekenen dat de schaamte kan worden overwonnen zodra mensen zich houden aan de regels van echte monogamie - en dat deze monogamie ook de natuurlijke gang van

zaken is, omdat daarvoor geen schaamte nodig is. En als nu in het Nieuwe Testament de stelling opduikt dat Jezus zichzelf beschouwde als de tweede Adam, die zich bezighield met het overwinnen van Adams zondeval, dan zou dat ook betekenen dat met dat overwinnen ook het probleem van de schaamte wordt opgelost - en daar gaat het hier ook om.

En het verhaal van Abraham, hoe hij geacht wordt zijn zoon Isaak te offeren en dat vervolgens niet doet in gehoorzaamheid aan een (nieuwe) God die (naar verluidt) aan Abraham verschijnt op een berg waar dergelijke offers gebruikelijk zijn, is ook zo'n verhaal van onthechting van onmenselijke heidense verplichte culten. Achter de naam "Abraham" gaat namelijk de naam "Brahma" schuil, d.w.z. de naam van een heidense god - die we vandaag de dag nog steeds kennen als de hoogste god in de hindoereligie in India. (Opmerking: Brahma's vrouw heet Saraswati en Abrahams vrouw heet Sarah. Deze sterke gelijkenis van namen kan dus geen toeval zijn, het is weer duidelijk de degradatie van een god naar een mens waarbij wat goed was voor de god een zonde is). Nu waren er volgens mijn informatie (via google) in India nooit mensenoffers ter ere van Brahma, maar aan de ene kant bestonden ze wel voor lagere goden in de Indiase religie (en kan men dus nog steeds de hoogste god verantwoordelijk houden voor wat de lagere goden "doen"), en aan de andere kant is het niet abnormaal dat men "een ander" de schuld geeft van al het slechte dat toch gebeurt, zonder goed te kijken of de ander er echt verantwoordelijk voor is.

In ieder geval zou de Joodse religie gaan over een paradijselijke mensheid. Maar wat is daarvan geworden?

Helaas is het een tragedie dat elk systeem, hoe goed bedacht en opgebouwd het in het begin ook is, min of meer snel ontaardt in een systeem waarin het oorspronkelijke idee van menselijkheid nauwelijks of niet meer op het spel staat, maar alleen het behoud van het systeem en de bedrijfsvoering, d.w.z. Het levensonderhoud of zelfs de luxe van een priesterkaste. En deze priesterkaste werkt dan met irrationele angsten ("als je dit en dat niet doet, zullen de goden je straffen"). En zo werden de grote ideeën van de vroegere slaven over paradijselijke harmonie onder de mensen een tribale religie met een tribale god en met tribale gebruiken. Voor de Joden is God dus Jahweh en hij is er alleen voor de Joden - en natuurlijk heeft hij ook speciale Joodse diensten nodig (het is hier immers hetzelfde als in alle andere godsdiensten). Als het om gebruiken gaat, denk ik vooral aan de mannelijke besnijdenis. Vanaf de vroegste jeugd is het een onuitwisbaar merkteken voor Joodse mannen, wat betekent dat zij in een oorlog met andere stammen in voor- en tegenspoed afhankelijk zijn van de overwinning van hun eigen stam, d.w.z. dat zij met de grootste moed moeten vechten om bij gevangenneming niet te worden afgeslacht, of in slavernij te belanden, enz. Dit lukt echter niet altijd - in het geval van een succesvolle verhuizing van iemands joods-zijn voor de nazi's, betekende juist deze onveranderlijke eigenschap de doodstraf bij ontdekking.

Dus als dat gedoe met Abraham een constructie is, er was geen verbond van

God met Abraham en dus geen gebod van God aan Abraham vanwege de besnijdenis, hoe is dan dat gebruik van de besnijdenis ontstaan? Ook hier kunnen we natuurlijk alleen maar min of meer plausibele theorieën bedenken. De theorie die mij het meest waarschijnlijk lijkt, is dat er inderdaad slavernij was onder de Egyptenaren, waar mannenbesnijdenis gebruikelijk was. De reden is waarschijnlijk een hygiënische; men had geconstateerd dat besneden mannen minder geslachtsziekten hadden. En natuurlijk besneden de Egyptenaren toen ook hun slaven, om te voorkomen dat ze zelf via onbesneden slaven via de vrouwen besmet zouden raken. Want hoewel de Egyptische vrouwen besneden waren en dus geen zin meer hadden in seks als ze die niet van hun man hoefden te krijgen, werden de vrouwelijke slavinnen niet besneden omdat zij natuurlijk ook seksslavinnen waren en echt plezier moesten hebben als ze gemeenschap hadden met hun meesters. Wij kennen de overeenkomst van deze gebruiken nog steeds: de mannelijke Egyptenaren zijn - net als alle moslims - besneden, net als de mannelijke Joden, dus de besnijdenis van de Egyptische slaven is doorgegeven aan vandaag. En terwijl de Egyptische vrouwen van vandaag - en niet alleen de moslimvrouwen, maar ook de christelijke - eveneens besneden zijn, worden de dochters van prostituees traditioneel niet besneden, omdat men weet dat zij opnieuw prostituees zullen worden, d.w.z. "seksslavinnen". En zo worden ook de Joodse vrouwen (= de vroegere seksslavinnen van de Egyptenaren) tegenwoordig niet besneden.

Allemaal typische tribale gebruiken dus!

En wat is er geworden van de typische ideeën van de Joodse religie volgens p. 7 en 8? Als we op de statista website kijken hoeveel seksuele partners Israël's in hun leven hebben, hebben ze er zelfs meer dan wij in Duitsland. En wat naaktheid betreft, dat is in Israël in het openbaar minstens zo afgekeurd, zo niet verboden, als hier, en het zal niet beter zijn met het orgasme van vrouwen, want als dat waar zou zijn, zou het hier zeker ook een algemeen gespreksonderwerp zijn - tenminste aan de tafels van de mannelijke stamgasten. Maar dat is niet zo.

Ja, wat zou er gebeuren als de Joden bij hun oorsprong waren gebleven of eraan waren teruggekeerd? Zou de Holocaust dan hebben plaatsgevonden, of zou een vreedzame coëxistentie met de Arabieren in Israël nu niet mogelijk zijn?

En wat ik nog wil zeggen...

Sommige tips speciaal aan meisjes klinken misschien wat frivool, maar ik heb ze getest op duidelijk zeer goed opgevoede meisjes - en ze waren enthousiast - zoals gezegd in de epiloog. En bovendien: mijn ervaring is dat alles heel duidelijk gezegd moet worden, anders gaat alles uiteindelijk gewoon door.

Ik denk dat niet alleen met betrekking tot het probleem van "leven zonder zon-de", maar ook anderszins wat ik bedacht heb theologisch goed onderbouwd is.

De theologie van Paulus is bijvoorbeeld lange tijd uiterst problematisch geweest. Er is altijd gezegd dat Paulus deze Jezus van na Pasen had geconstru-

eerd omdat hij de Jezus van voor Pasen niet kende - op basis van openbaringen die hij had ontvangen van de veronderstelde herrezen Jezus. Nu vind ik noch de openbaringen noch het niet kennen van de Jezus van voor Pasen geloofwaardig. De openbaringen sowieso niet (!) en deze Jezus had ook lang genoeg openbare toespraken gehouden, zodat Paulus zeker op de hoogte zal zijn geweest van wat Jezus wilde - er was immers maar weinig tijd verstreken sinds Jezus' dood tot Paulus' vermeende bekering. En vanuit dit oogpunt is het meer dan vreemd dat er, voor zover ik weet, nooit wordt nagedacht over de vraag of Paulus niet heel bewust, en uiteindelijk zelfs met kwade opzet, deze echte Jezus van voor Pasen heeft willen uitwissen en zijn eigen geloofsconcept heeft willen verkondigen.

Paulus' geloofsopvatting omvat ook het morele model van de kwade concupiscentie van de mens, waarvoor de leer van de erfzonde met het verbod op naaktheid bestaat. Het is zeker zeer eervol hoe moralisten zich vanuit dit standpunt altijd zeer inzetten, maar de vraag blijft onbeantwoord of dit alles in de zin van een hoge moraal werkelijk "morele voedingswaarde" heeft. De mullahs in Iran en de Taliban in Afghanistan proberen precies zo'n moraal, en het is bekend dat het succes van Iran zeer twijfelachtig is. In ieder geval is er geen sprake van een verbetering van de seksuele moraal in deze landen. En ik weet van petitie aan de overheid in ons land om de pornografie aan banden te leggen, maar vermoedelijk maken de organisatoren van de petitie zich alleen maar belachelijk met hun inzet. Ja, wat moet de staat doen? Waar moet de staat beginnen en waar moet hij ophouden? Om onze situatie te vergelijken met een veld vol onkruid: Als we al het onkruid uit dit veld trekken, wat veel moeite zou kosten, zou er dan echt iets zinnigs groeien? Waarschijnlijk niet, want op een leeg veld groeit niets zinnigs uit zichzelf - en na korte tijd zaait het onkruid zich ergens anders weer uit - en groeit het opnieuw!

Als we daarentegen iets heel zinnigs zouden zaaien dat ook op de akker past, dan zou het - vooral in het voorjaar - sneller kunnen groeien dan het onkruid - en het onkruid meteen kunnen verstikken. En met het weinige onkruid dat wel doorkomt, hebben we weinig werk, of het is zo onbeduidend dat we het kunnen laten groeien tot de oogst. Ik heb dit waargenomen met de aardappelen in mijn tuin.

En trouwens, hoe kan de pornografie überhaupt ontstaan zijn? Ik denk dat het een soort eeuwenoud probleem is van wat vroeger was, de kip of het ei. En hier denk ik dat het duidelijk is wat vroeger was. Is de diepste oorzaak van pornografie, en van alles wat daarmee samenhangt, niet dat het ideaal van een mooie lichamelijk-zielige eenheid verloren is gegaan lang voordat er pornografie bestond - en dat dit het probleem is van het "slechte zaad"? Want als een ideaal eenmaal verloren is gegaan, dan geeft men op een gegeven moment ook niet meer om veel anders - en blijft men leven volgens het motto dat men nu een volledig hedonistisch en ongeremd leven kan leiden, ongeacht wat er verder nog komt en wat anderen ervan vinden

Ik zie hier ook een probleem met onze katholieke religie. Ik sprak eens met een

zeker zeer waardige priester over wat hij in de biecht leert. Zeker meisjes zouden hem opgebiecht hebben over hun eerste seks, die soms helemaal tegen-
viel, en dat ze er in ieder geval in het begin genoeg van hadden - zelfs ik, als
niet-priester, heb zulke ervaringen meegekregen. En mijn vraag aan de priester
was wat hij eraan gedaan zou hebben. Ja, zei hij, hij had iets verteld over zwak
vlees en de vergeving van een barmhartige God, wat men in het seminarie
leert. Mijn vraag was of het nooit bij hem was opgekomen om de "biechtvader"
te vragen welke informatie hem eerder had geholpen om deze "zonde" te ver-
mijden - en welke schuld er hier was bij alle vrome opvoeders die de biecht-
vader tot nu toe had meegemaakt en die hier kennelijk iets hadden gemist? Zijn
antwoord hierop was "nee, nooit"! Ziet u, beste lezer, volgens mij is dit de diep-
ste oorzaak van alle problemen, er is een onuitsprekelijke onverschilligheid en
onprofessionaliteit bij theologen en opvoeders - er zou iets gedaan kunnen
worden, maar niemand voelt zich verantwoordelijk!

Ik voelde me dus aangesproken - en helaas duurde het lang voordat ik erachter
kwam wat vooral meisjes willen en wat we met deze kennis kunnen doen om
het onderwijs eindelijk beter te doen. Kijk maar eens naar de epiloog! Vooral in
het geval van de Marokkaanse studente was ik vóór het gesprek zeer onzeker
over haar reactie. Ik had eerder verwacht dat ze zich zou verdedigen en me
zou uitschelden, omdat ze nu zou weten hoe haar Marokkaanse "zusters" in
Duitsland ook door de christenen werden gecorrumpeerd - maar nee, precies
het tegenovergestelde gebeurde! Het door mij geïmagineerde morele model
leek haar in positieve zin te raken!

Ik begin dus met de "menselijke jonge vrouwtjes" - en in mijn ervaring gaan ze
daarin mee! Ik schijn hier op een natuurlijke aanleg voor een mooie moraal te
zijn gestuit, en deze moraal is zelfs wereldwijd hetzelfde! En het verlangen
ernaar staat hoogstwaarschijnlijk zelfs los van wat een jongere tot dan toe heeft
gezien - in pornografie bijvoorbeeld - natuurlijk, vooral als het bij zien is geble-
ven. Ja, of dat alles nu echt zo verschrikkelijk en schadelijk voor hem was? Het
kan best zijn dat jongeren walgen van de pornografische films die ze hebben
gezien en bang zijn dat ze zelf ook zoiets zullen (moeten) doen. Ik wist niet wat
zij in haar jonge leven al had gezien, zeker niet in het geval van deze Noord-
Duitse schoolverlater - maar: er moet informatie zijn over een ideaal dat heel
goed mogelijk is en wat iemand moet doen om dat ideaal te bereiken en zelf te
beleven. En door het gesprek met mij had de schoolverlater nu duidelijk een
positieve mogelijkheid voor een oplossing gezien - en dat maakte haar nu zo
verlost en enthousiast!

Dus ik denk dat we hier toch iets kunnen doen!

Laten we ophouden met klagen over wat er mis is, laten we eindelijk iets
zinnigs zaaien!

In mijn engagement zie ik mezelf nu als een militair die na zijn actieve dienst in
het leger de wapenindustrie ingaat om zijn ervaring te gebruiken om bestaande
wapensystemen te verbeteren of om überhaupt aan nieuwe wapensystemen te
werken - zodat er uiteindelijk wapens aan het leger worden geleverd die echt

gebruikt kunnen worden en de eigen troepen helpen om in een eventuele oorlog bloed te besparen en zo succesvol mogelijk te zijn. En ik denk dat de echte Jezus zich op zijn gebied ook met zoiets bezighield - terwijl de vervalsers zich daar juist niet mee bezighielden.

In ieder geval denk ik dat wat ik ben tegengekomen zo duidelijk is dat men zich moet inzetten waar de gelegenheid zich voordoet. Natuurlijk zou ik zelf graag weer lesgeven!

En tenslotte iets over Paulus: Hij wordt algemeen gezien als de grote apostel voor de volkeren die voor het eerst iets van deze Jezus heeft gemaakt. Maar hij kan ook gezien worden als de grote vervalser die, net als de spion van de kanselarij Günter Guillaume, de volgelingen van Jezus heeft opgezogen om het concept van de jonge Jezus-beweging naar zijn hand te zetten op een manier zoals Spiegel-auteur Claas-Hendrik Relotius dat doet en zo van binnenuit te vernietigen. En dat is tot nu toe eigenlijk heel goed gelukt.

Ik vraag u vooral aandacht te besteden aan het voorwoord en de epiloog om te zien hoe goed het idee van een echte moraal aanslaat, vooral bij meisjes "zonder mannelijke ervaring". Ja, een echte moraal zonder vrouwenhaat zou vandaag de dag nog steeds een hit zijn bij jongeren! Ik durf me niet eens voor te stellen hoe carnaval er dan uit zou zien! Maar het is natuurlijk hetzelfde liedje als 2000 jaar geleden - behalve de jongeren zelf, die nog "alles" voor zich hebben, wil niemand echt moraal.

En misschien weer iets over mij: ik heb eigenlijk ooit een intensivering meegeemaakt van wat ik meemaakte met de twee meisjes waarover ik in het voorwoord schreef. De twee kleindochters van vrienden (we kennen elkaar goed en hebben over "alles" gesproken, dus er was vertrouwen) wilden met mij mee naar het strand. En op de een of andere manier voelde ik dat ik iets moest doen met deze twee "naakte kikkers" op het strand, maar wat, ik was eerst nog erg "gespannen"? En wat voel je in zo'n situatie? Ik herinnerde me de kinderspelletjes, hoe we "engelenvlieg" speelden met andere kinderen die lichter waren, dus dat deden we ook, deze keer in een "paradijselijke toestand". En mijn indruk was dat zij het ook erg leuk vonden. Zouden ze mij gemotiveerd hebben om zoiets te doen als we niet allemaal in zo'n "paradijselijke toestand" waren geweest? Ik weet het niet, maar ik betwijfel het. Want op de een of andere manier zou het een situatie zijn geweest met minder vertrouwen, minder motivatie en minder innerlijke druk om "iets" te doen ... Mijn indruk was ook dat ze zich graag aan een man lieten zien en dat ze direct trots waren op hun geslacht. En ik denk nu dat deze trots van jonge meisjes een basisvoorwaarde is voor een hoge moraal om uiteindelijk te slagen.

Mijn enige omissie was dat ik geen zinnig gesprek met hen heb gevoerd over het probleem van "openheid en natuurlijkheid en het overwinnen van vijandigheid tegenover het lichaam" en echte emancipatie - precies over wat ik nu in deze brochure heb geschreven. Ze zouden open hebben gestaan voor zo'n gesprek - en hoe! Maar ik was er toen nog niet klaar voor.

Mijn doel was niet om verschillende geslachten te consumeren, maar om ze te cultiveren. En ik denk dat zo'n cultivering ook in de geest van de echte Jezus zou zijn - was het niet zijn zorg om de gevolgen van de zondeval te boven te komen, ook wat betreft de "vijgenbladeren"? Dat kan natuurlijk alleen als we ons houden aan de "regels van het paradijs", dus aan een echte moraal. En als dat lukt, dan is er geen behoefte aan troost en vergeving - althans niet "op dit gebied".

Ja, dat moest ik schrijven - ook zodat de lezers kunnen zien wat er nog mogelijk is met een echte moraal, waar het Jezus volgens mij om ging.

Ik hoop dat mijn lezers kunnen begrijpen wat ik heb geschreven - en het er natuurlijk mee eens zijn. Misschien is het voor sommigen allemaal wat kort – te kort? Maar wat moet ik nog meer schrijven? En is het geen teken van de juistheid van een idee dat het vrij kort en bondig kan worden gepresenteerd? Bovendien is het hier zeker waar: Minder is soms meer.

En als je iets verwacht over LGTBQ, moet ik je teleurstellen: met de beste wil van de wereld kan ik daar in Jezus niets over vinden. Dit is dus ook niet mijn onderwerp.

Tot slot wil ik Rudolf Augstein, de oprichter van het nieuwsblad "Der Spiegel", citeren uit zijn werk "Jezus, Mensenzoon" (1999), p. 121: "Het christendom met zijn vijandigheid tegenover het lichaam en zijn zondebesef, zijn voorbestemming en zijn wil om te zenden is zozeer door hem (Paulus) gevormd, dat wij ons zelfs geen niet-Paulinus christendom kunnen voorstellen." Mijn antwoord hierop: echt niet? Ik heb het geprobeerd, en ik denk dat het resultaat toch niet zo slecht is - ook al verschilt het waarschijnlijk enigszins van wat Rudolf Augstein zich had voorgesteld.

Conclusie: Hoe de uit de godenverhalen en het boeddhisme bevrijde Jezus in de praktijk kan worden gebracht.

In ieder geval passen sommige bijbelse passages heel goed in een aanvaardbaar Jezus-concept, die ook door kritische theologische deskundigen worden aanvaard als de oorspronkelijke Jezus en die de onbekende auteurs van het Nieuwe Testament niet konden verzwijgen, eenvoudigweg omdat ze al gedurende meerdere generaties, althans mondeling, waren doorgegeven en dus bekend waren. Het is aannemelijk dat ze natuurlijk werden aangepast aan de ideologie van Jezus' tegenstanders en dus werden afgezwakt; zo werd het verhaal over de zondaar in Johannes 8 een "vermaning" om niet meer te zondigen.

1. De ervaring leert dat tegenwoordig, in plaats van dit vermaningsverhaal, het eerder genoemde verhaal van de mooie Susanna aan het eind van het boek Daniël (dat echter alleen in katholieke bijbels - en natuurlijk op internet - te vinden is) geschikter is voor de opvoeding van jongeren. Het gaat om een toegangsprobleem, en het komt echt overeen met de situatie van jongeren die nog geen "rommelige" seksuele relaties hebben gehad, om het zo maar eens te zeggen. Aangezien jongeren tegenwoordig weten wat geslachtsgemeenschap is, hoeft er niet meer over gesproken te worden, en dus kan de vermoedelijk veelvuldige chantage van met name dochters van armere mensen tot geslachtsgemeenschap rechtstreeks worden aangepakt in verband met de prostitutie ten tijde van Jezus. Lees daarvoor het Susanna-verhaal rechtstreeks uit de Bijbel, eventueel met kort commentaar voor het begrip! Ik weet zeker dat vooral achtjarigen gruwen als je het gewoon goed brengt, en heel goed begrijpen dat Jezus zich hier "tegen de zonde" had ingezet en dus ook heel populair was bij het gewone volk in die tijd. En van daaruit kan men ook komen tot onze huidige situatie, hoe jongeren in zaken van hoge seksuele moraal worden weggemanipuleerd van echte seksuele zelfbeschikking door fixatie op de pseudo-moraal van de schaamte.

Ook het verhaal van de zondaarsvrouw volgens Johannes 8 kan dan aan de orde komen, hoe de vrouwen van Jezus' tijd dan steeds verder gechanteerd werden en hoe ook Jezus zich hier mee bemoeide.

Ik wil hier nog drie "verhalen" aanwijzen die zeker over de echte Jezus gaan:

2. Het evangelie van de wijngaard en de twee broers volgens Math. 21, 28 e.v.

Het gaat erom dat een van de broers zijn vader niet wil gehoorzamen en in de wijngaard wil gaan werken, en dat ook openlijk zegt. Maar later komt hij tot bezinning en gaat toch, want het werk moet gedaan worden. De betekenis van dit evangelie is waarschijnlijk deze: De aanvankelijk onwillige zoon leert dan in het leven, bijvoorbeeld van prostituees, wat er allemaal mis is gegaan in hun leven en dat dit gemakkelijk heel anders had kunnen lopen als ze in hun vroege jeugd niet dom en onwetend waren gebleven en ook nog eens de

verkeerde paden waren opgestuurd, vooral wat betreft godsdienst en moraal. En dus besluit hij de "wijngaard" binnen te gaan en iets aan de ranken te doen voordat ze uitlopen - met andere woorden, de jongeren te helpen op een verstandige manier over godsdienst en moraal te informeren, zodat ze later verstandig "zonder zonde" kunnen leven.

3. Het verhaal van de barmhartige Samaritaan volgens Lucas 10:29-37
Het gaat over een priester en een tempeldienaar die een zwaargewonde man passeren en hem niet helpen, maar een vreemdeling, een Samaritaan, die ook passeert, helpt hem. Dit verhaal wordt meestal uitgelegd als een verbintenis tot naastenliefde, waar Jezus voor pleit. Maar het gaat om veel meer: de priester en de tempeldienaar waren op weg naar de eredienst in het kader van de tempelcultus. En daarvoor moesten ze rein zijn, en het onvermijdelijke contact met het bloed van de gewonde zou hen onrein hebben gemaakt (bloed werd door de oude Joden als iets heel slechts en onrein beschouwd) en zou ingewikkelde reinigingsrituelen hebben vereist. En die wilden of moesten ze vermijden vanuit hun "juiste geloof". Maar de Samaritaan, die dit "juiste geloof" in de ogen van de Joden niet had, kende deze scrupules niet - en hielp. Jezus kiest hier de kant van de Samaritaan: al deze religieuze verering en al deze religieuze ritens zijn leeg en onbelangrijk - het belangrijkste is om iets zinvol te doen als er nood is.

4. En zo lijken de aanklachten tegen de Farizeeën volgens Matteüs 23 e.v. ("Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars ...!") terug te gaan op de echte Jezus. Niet in de laatste plaats worden zij ook op zijn minst hintend genoemd in Marcus en Lucas. Als we kijken naar de "procedure met twee getuigen", hoe in Jezus' tijd vrouwen werden gechanteerd tot onzedelijkheid door criminele onderdanen, en hoe de tempelmensen de andere kant opkeken en deden alsof ze van niets wisten en niet eens wilden weten wat er aan de hand was, dan lijkt dit, althans voor buitenstaanders, op een perfecte samenwerking tussen criminelen en religieuze mensen. En hoe zit het vandaag? Ik verwijs vooral naar pagina 23, hoe jonge vrouwen met hun aanleg voor een hoge moraal in de verkeerde richting van een schijnmoraal worden gestuurd en geen aantrekkelijke alternatieven worden aangeleerd over hoe ze het beter zouden kunnen doen. Ik ken in ieder geval geen onderzoek naar de morele voedingswaarde van schaamte, en geen enkele theoloog of andere wetenschapper kon mij er een noemen. En in mijn ervaring zijn "kerkmensen" niet eens bereid hier iets aan te veranderen. Zij gaan door met hun prediking van een onaantrekkelijke anti-lichamelijke moraal en met hun vrome cultus en hun hoop op leven na de dood en doen alsof deze menselijke vragen hen hier en nu niets aangaan. In principe heerst hier dus dezelfde onverschilligheid en ongevoeligheid als 2000 jaar geleden. Hier moeten we ons ook bezighouden met de vraag wat gemakkelijker is, een leven na de dood verkondigen of jongeren een idee geven hoe ze de regels van ons geloof met vreugde kunnen naleven. Ik denk dat de verkondiging van een leven na de dood eigenlijk een

goedkope aangelegenheid is, omdat niemand kan nagaan of dit alles werkelijk waar is. Aan de andere kant kan iedereen voor zichzelf nagaan wat met het leven hier en nu te maken heeft. Dat is dus waarschijnlijk de spannendere en ook de zwaardere taak, zodat deze controle positief uitpakt! En last but not least: Als er werkelijk zo iets bestaat als leven na de dood, zullen we altijd een genadige God vinden die ons ook graag in dit leven hierna zal opnemen, als we er hier en nu voor gezorgd hebben om naar Zijn geboden te leven. Maar als onze gedachten alleen gericht zijn op dit leven in het hiernamaals, zullen we hier en nu nog steeds geen mooie moraal vinden. Laten we er dus liever voor zorgen dat dit leven hier en nu slaagt volgens de goddelijke geboden - voor ons en voor onze medemensen!

5. Of het verhaal van de verloren zoon (dat mogelijk autobiografisch is) volgens Lucas 15:11 e.v.. De zoon in kwestie werd een nietsnut die zijn geërfde fortuin verspilde aan prostituees. Natuurlijk moest hij slecht gemaakt worden. Maar het blijft een raadsel waarom de vader hem zo blij terugnam. De oplossing is eigenlijk eenvoudig: de zoon had slechts een Gelegenheidsleven geleid, maar waarschijnlijker is dat hij zakelijke relaties was begonnen en speculeerde, gewoon omdat hij geen echt verstand van zaken had of omdat hij gewoon pech had. Misschien had hij zijn hele fortuin op één kaart gezet en een kamelenkaravaan uitgerust en naar een ver land gestuurd, en als de onderneming succesvol was geweest, had hij een waanzinnig bedrag verdiend. Maar er waren rovers gekomen of er had een verschrikkelijke zandstorm gewoed of hij was bedrogen - en zo had hij alles verloren. En waarom nam de vader hem dan zo blij op? Ja, deze zoon had geprobeerd uit de vaak bekrompen, benauwde tradities van zijn wereldje te breken - en had pech gehad. Maar hij had iets durven doen, en dat was iets heel positiefs!

6. In het evangelie van Johannes (14:12) spreekt Jezus over de grotere dingen ("meizona erga") die wij in zijn naam zullen scheppen. Als Jezus dit werkelijk heeft gezegd, wat ik zeer waarschijnlijk acht, dan verwijzen deze "grotere dingen" natuurlijk naar het begrip geloof en vooral naar het morele model waartoe Jezus zich had verbonden - en niet naar het begrip geloof e.d. van de toevoeger Paulus, dat wij tegenwoordig voor dat van Jezus houden.

Deze verhalen zien er dus heel anders uit dan wij ze kennen. Maar zo mocht dit natuurlijk niet verschijnen in het Nieuwe Testament, volgens de auteurs - Jezus mocht alleen zo min mogelijk een levensecht rationeel persoon zijn (of alleen in trivialiteiten) die hier en nu iets wilde veranderen, hij moest een buitenwereldse godsdienststichter worden. Maar dat kan veranderd worden!

Michael Preuschoff, Dipl.-Theol. en gepensioneerd godsdienstleraar in het beroepsonderwijs, Mail: hpreuschoff@gmx.de